

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 142

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 58

29 aprilie 2015

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Consiliu

2015/C 142/01	Decizia Consiliului din 20 aprilie 2015 de numire a unui membru în cadrul Consiliului de administrație al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară	1
2015/C 142/02	Aviz în atenția persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2013/255/PESC a Consiliului și în Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria	3

Comisia Europeană

2015/C 142/03	Rata de schimb a monedei euro	4
2015/C 142/04	Notificare privind încetarea demersurilor față de țările terțe informate la 26 noiembrie 2013 cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări terțe necooperante în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat	5
2015/C 142/05	Notificare privind încetarea demersurilor față de o țară terță informată la 10 iunie 2014 cu privire la posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat	6
2015/C 142/06	Decizia Comisiei din 21 aprilie 2015 de notificare a unei țări terțe cu privire la posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat	7

RO

2015/C 142/07	Aviz al Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante emis în cadrul reuniunii din 2 decembrie 2013 referitor la un proiect de decizie privind cazul AT.39685(1) Fentanyl – Raportor: Letonia	18
2015/C 142/08	Aviz al Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante emis în cadrul reuniunii din 6 decembrie 2013 referitor la un proiect de decizie privind cazul AT.39685(2) Fentanyl – Raportor: Letonia/Regatul Unit	19
2015/C 142/09	Raportul final al consilierului-auditor – Fentanyl (AT.39685)	20
2015/C 142/10	Rezumatul Deciziei Comisiei din 10 decembrie 2013 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Cazul AT.39685 – Fentanyl) [notificată cu numărul C(2013) 8870]	21

Curtea de Conturi

2015/C 142/11	Raportul special nr. 4/2015 „Care a fost contribuția asistenței tehnice în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale?”	23
2015/C 142/12	Raportul special nr. 5/2015 „Reprezintă instrumentele financiare o soluție de succes și de perspectivă pentru domeniul dezvoltării rurale?”	23

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2015/C 142/13	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.7624 – KKR/Comcast/Pentech/Piton/Scottish Enterprise/Shamrock/FanDuel/JV) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	24
---------------	---	----

ALTE ACTE

Comisia Europeană

2015/C 142/14	Publicarea unei cereri în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare	25
2015/C 142/15	Publicarea unei cereri de înregistrare în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare	29

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 20 aprilie 2015

de numire a unui membru în cadrul Consiliului de administrație al Autorității Europene pentru
Siguranța Alimentară

(2015/C 142/01)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 25 alineatul (1),

având în vedere lista candidaților prezentată Consiliului de către Comisia Europeană,

având în vedere punctele de vedere exprimate de Parlamentul European,

întrucât:

- (1) Este esențial ca Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) să i se asigure independența, înalta calitate științifică, transparența și eficiența. Cooperarea cu statele membre este, de asemenea, indispensabilă.
- (2) Unul dintre membrii Consiliului de administrație al EFSA, doamna Valérie BADUEL, a demisionat. În consecință, ar trebui numit un nou membru până la sfârșitul mandatului acesteia.
- (3) În vederea numirii unui nou membru al Consiliului de administrație al EFSA, Consiliul a examinat lista înaintată de Comisie pe baza documentației furnizate de către Comisie și luându-se în considerare punctele de vedere exprimate de către Parlamentul European. Scopul este de a se asigura cel mai înalt nivel de competență, o gamă largă de cunoștințe relevante, de exemplu în domeniul managementului și al administrației publice, precum și cea mai largă distribuție geografică posibilă la nivelul Uniunii.
- (4) Articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 prevede ca patru dintre membrii Consiliului de administrație al EFSA să fi lucrat în organizații reprezentând consumatorii și alte interese din lanțul alimentar. În prezent, patru membri au deja o astfel de experiență,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Următoarea persoană se numește în calitate de membru al Consiliului de administrație al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară pentru perioada cuprinsă între 1 mai 2015 și 30 iunie 2016:

domnul Michael WINTER.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 20 aprilie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

J. DŪKLAVS

Aviz în atenția persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2013/255/PESC a Consiliului și în Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria

(2015/C 142/02)

Informațiile de mai jos sunt aduse la cunoștința persoanelor desemnate în prezent în anexa I la Decizia 2013/255/PESC a Consiliului ⁽¹⁾ și în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului ⁽²⁾ privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria.

Consiliul intenționează să modifice expunerile de motive pentru următoarele persoane: domnul Ali Mamlouk, domnul Rustum Ghazali, domnul Faruq Al Shara' și General de brigadă Rafiq Shahadah [incluse cu numerele 3, 11, 16 și respectiv 37 pe lista din anexa I la Decizia 2013/255/PESC și în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012].

Se aduce la cunoștința persoanelor vizate faptul că pot înainta o cerere Consiliului, pentru a obține expunerea de motive care le este destinată, înainte de **11 mai 2015**, la adresa următoare:

Consiliul Uniunii Europene
Secretariatul General
DG C 1C
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

E-mail: sanctions@consilium.europa.eu

⁽¹⁾ JO L 147, 1.6.2013, p. 14.

⁽²⁾ JO L 16, 19.1.2012, p. 1.

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

28 aprilie 2015

(2015/C 142/03)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,0927	CAD	dolar canadian	1,3188
JPY	yen japonez	130,09	HKD	dolar Hong Kong	8,4696
DKK	coroana daneză	7,4607	NZD	dolar neozeelandez	1,4226
GBP	lira sterlină	0,71500	SGD	dolar Singapore	1,4433
SEK	coroana suedeză	9,3808	KRW	won sud-coreean	1 167,18
CHF	franc elvețian	1,0464	ZAR	rand sud-african	13,0108
ISK	coroana islandeză		CNY	yuan renminbi chinezesc	6,7806
NOK	coroana norvegiană	8,3920	HRK	kuna croată	7,5860
BGN	leva bulgărească	1,9558	IDR	rupia indoneziană	14 149,02
CZK	coroana cehă	27,471	MYR	ringgit Malaiezia	3,8755
HUF	forint maghiar	301,35	PHP	peso Filipine	48,320
PLN	zlot polonez	4,0015	RUB	rubla rusească	57,0315
RON	leu românesc nou	4,4026	THB	baht thailandez	35,611
TRY	lira turcească	2,9161	BRL	real brazilian	3,1786
AUD	dolar australian	1,3752	MXN	peso mexican	16,7325
			INR	rupie indiană	68,9985

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

Notificare privind încetarea demersurilor față de țările terțe informate la 26 noiembrie 2013 cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări terțe necooperante în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat

(2015/C 142/04)

Comisia Europeană („Comisia”) a încetat demersurile legate de Republica Coreea în ceea ce privește combaterea pescuitului INN inițiate la 26 noiembrie 2013 prin Decizia 2013/C 346/03 a Comisiei ⁽¹⁾ de notificare a țărilor terțe în privința cărora Comisia consideră că există posibilitatea de a fi identificate ca țări terțe necooperante în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 ⁽²⁾ (Regulamentul INN).

1. Cadrul juridic

Conform articolului 32 din Regulamentul INN, Comisia trebuie să informeze țările terțe cu privire la posibilitatea identificării lor ca țări necooperante. Această notificare este de natură preliminară. Notificarea țărilor terțe cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări necooperante se bazează pe criteriile prevăzute la articolul 31 din Regulamentul INN.

De asemenea, Comisia trebuie să facă toate demersurile prevăzute la articolul 32 cu privire la țările respective. În special, Comisia ar trebui să includă în notificare informații privind faptele și motivele esențiale care stau la baza respectivei identificări, posibilitatea țărilor în cauză de a răspunde și de a furniza elemente de probă care să infirme identificarea sau, după caz, un plan de acțiune destinat să amelioreze situația și măsurile ce trebuie adoptate pentru a o remedia.

Comisia ar trebui să acorde țărilor terțe vizate o perioadă de timp corespunzătoare pentru a răspunde la notificare și un termen rezonabil pentru a remedia situația.

2. Procedură

La 26 noiembrie 2013, Comisia Europeană a informat Republica Coreea cu privire la posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN).

Comisia a subliniat faptul că, pentru a nu fi identificată ca țară necooperantă, Coreea a fost invitată să colaboreze cu Comisia pe baza unei propuneri de plan de acțiune în vederea remedierii deficiențelor constatate.

Comisia a inițiat un proces de dialog cu Republica Coreea. Această țară a prezentat observații scrise și orale care au fost analizate și luate în considerare de Comisie. Comisia a continuat să obțină și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare.

Republica Coreea a introdus măsurile necesare pentru încetarea activităților de pescuit INN în cauză și pentru prevenirea unor astfel de activități viitoare, rectificând orice act sau omisiune care ar fi condus la notificarea cu privire la posibilitatea identificării ca țări necooperante în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN.

3. Concluzie

În circumstanțele de față și după examinarea considerentelor menționate mai sus, Comisia concluzionează așadar că demersurile sale față de Republica Coreea în temeiul dispozițiilor articolului 32 din Regulamentul INN cu privire la îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, stat portuar, stat costier sau stat comercial și acțiunile întreprinse pentru a preveni, descuraja și elimina pescuitul INN se încheie. Autoritățile competente relevante au fost informate de către Comisie.

Încetarea demersurilor menționate mai sus nu exclude eventuale acțiuni ulterioare întreprinse de Comisie sau de Consiliu în cazul în care anumite elemente de fapt arată că vreuna dintre aceste țări nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, portuar, de coastă sau comercial sau nu adoptă acțiunile necesare pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN.

⁽¹⁾ JO C 346, 27.11.2013, p. 26.

⁽²⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

Notificare privind încetarea demersurilor față de o țară terță informată la 10 iunie 2014 cu privire la posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat

(2015/C 142/05)

Comisia Europeană („Comisia”) a încetat demersurile legate de Republica Filipine în ceea ce privește combaterea pescuitului INN inițiate la 10 iunie 2014 prin Decizia 2014/C 185/03 a Comisiei ⁽¹⁾ de notificare a unei țări terțe în privința căreia Comisia consideră că există posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 ⁽²⁾ (Regulamentul INN).

1. Cadrul juridic

Conform articolului 32 din Regulamentul INN, Comisia trebuie să informeze țările terțe cu privire la posibilitatea identificării acestora ca țări necooperante. Această notificare este de natură preliminară. Notificarea țărilor terțe cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări necooperante se bazează pe criteriile prevăzute la articolul 31 din Regulamentul INN.

Comisia ar trebui să facă toate demersurile prevăzute la articolul 32 cu privire la țările respective. Mai exact, Comisia ar trebui să includă în notificare informații privind faptele și motivele esențiale care stau la baza respectivei identificări, posibilitatea țărilor în cauză de a răspunde și de a furniza elemente de probă care să infirme identificarea sau, după caz, un plan de acțiune destinat să amelioreze situația și măsurile ce trebuie adoptate pentru a o remedia.

Comisia ar trebui să acorde țărilor terțe vizate o perioadă de timp corespunzătoare pentru a răspunde la notificare și un termen rezonabil pentru a remedia situația.

2. Procedură

La 10 iunie 2014, Comisia Europeană a informat Republica Filipine cu privire la posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN).

Comisia a subliniat faptul că, pentru a nu fi identificată ca țară necooperantă, Republica Filipine a fost invitată să colaboreze cu Comisia pe baza unei propuneri de plan de acțiune în vederea remedierii deficiențelor constatate.

Comisia a inițiat un proces de dialog cu Republica Filipine. Această țară a prezentat observații scrise și orale care au fost analizate și luate în considerare de către Comisie. Comisia a continuat să obțină și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare.

Republica Filipine a introdus măsurile necesare pentru încetarea activităților de pescuit INN în cauză și pentru prevenirea unor astfel de activități viitoare, rectificând orice act sau omisiune care ar fi condus la notificarea cu privire la posibilitatea identificării sale ca țară necooperantă în ceea ce privește combaterea activităților de pescuit INN.

3. Concluzie

În circumstanțele de față și după examinarea considerentelor menționate mai sus, Comisia concluzionează așadar că demersurile sale față de Republica Filipine în temeiul dispozițiilor articolului 32 din Regulamentul INN cu privire la îndeplinirea sarcinilor impuse în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, stat portuar, stat costier sau stat comercial și acțiunile întreprinse pentru a preveni, descuraja și elimina pescuitul INN se încheie. Autoritățile competente relevante au fost informate oficial de către Comisie.

Încetarea demersurilor menționate mai sus nu exclude eventuale acțiuni ulterioare întreprinse de Comisie sau de Consiliu în cazul în care anumite elemente de fapt arată că o anumită țară nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, portuar, de coastă sau comercial sau nu adoptă acțiunile necesare pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN.

⁽¹⁾ JO C 185, 17.6.2014, p. 17.

⁽²⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

DECIZIA COMISIEI**din 21 aprilie 2015****de notificare a unei țări terțe cu privire la posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat**

(2015/C 142/06)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 ⁽¹⁾, în special articolul 32,

întrucât:

1. INTRODUCERE

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 („Regulamentul INN”) instituie un sistem al Uniunii pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN).
 - (2) Capitolul VI din Regulamentul INN definește procedura pentru identificarea țărilor terțe necooperante, demersurile cu privire la astfel de țări, stabilirea unei liste a acestor țări, eliminarea de pe această listă, publicarea listei și eventualele măsuri de urgență.
 - (3) În conformitate cu articolul 32 din Regulamentul INN, Comisia trebuie să trimită o notificare țărilor terțe cu privire la posibilitatea de a fi identificate ca țări terțe necooperante. Această notificare este de natură preliminară. Notificarea trebuie să se bazeze pe criteriile prevăzute la articolul 31 din Regulamentul INN. De asemenea, Comisia trebuie să întreprindă toate demersurile prevăzute la articolul 32 din regulamentul menționat în ceea ce privește țările terțe notificate. În special, Comisia trebuie să includă în notificare informații privind faptele și motivele esențiale care stau la baza respectivei identificări și să ofere țărilor în cauză posibilitatea de a răspunde și de a furniza elemente de probă care să infirme identificarea sau, după caz, un plan de acțiune destinat să amelioreze situația și măsurile adoptate pentru a o remedia. Comisia trebuie să acorde țărilor terțe notificate o perioadă de timp corespunzătoare pentru a răspunde la notificare și un termen rezonabil pentru a remedia situația.
 - (4) În conformitate cu articolul 31 din Regulamentul INN, Comisia trebuie să identifice țările terțe pe care le consideră necooperante în ceea ce privește combaterea pescuitului INN. O țară terță trebuie să fie identificată ca necooperantă în cazul în care nu se achită de sarcinile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitatea sa de stat de pavilion, de stat al portului, de stat costier sau de stat de comercializare și care presupun luarea de măsuri de prevenire, descurajare și eliminare a pescuitului INN.
 - (5) Identificarea țărilor terțe necooperante trebuie să se bazeze pe revizuirea tuturor informațiilor prevăzute la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul INN.
 - (6) În conformitate cu articolul 33 din Regulamentul INN, Consiliul trebuie să stabilească o listă a țărilor terțe necooperante. Măsurile prevăzute, printre altele, la articolul 38 din Regulamentul INN se aplică acelor țări.
 - (7) În temeiul articolului 20 alineatul (1) din Regulamentul INN, acceptarea certificatelor de captură validate prezentate de țări terțe de pavilion face obiectul unei notificări către Comisie cu privire la mecanismele pentru punerea în aplicare, controlul și asigurarea respectării legilor, a reglementărilor și a măsurilor de conservare și gestionare pe care trebuie să le respecte navele de pescuit ale respectivelor țări terțe.
 - (8) În conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul INN, Comisia trebuie să coopereze pe plan administrativ cu țări terțe în domeniile legate de punerea în aplicare a regulamentului menționat anterior.
- 2. PROCEDURA ÎN CEEA CE PRIVEȘTE REGATUL THAILANDEI**
- (9) Notificarea Regatului Thailandei ca stat de pavilion a fost acceptată de Comisie în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul INN, începând cu 6 octombrie 2009.

⁽¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

- (10) În perioada 18-22 aprilie 2011, Comisia, cu sprijinul Agenției Europene pentru Controlul Pescuitului (EFCA), a efectuat o vizită în Thailanda în contextul cooperării administrative prevăzute la articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul INN.
- (11) Vizita a urmărit verificarea informațiilor privind mecanismele Thailandei pentru punerea în aplicare, controlul și asigurarea respectării legilor, a reglementărilor și a măsurilor de conservare și gestionare care trebuie respectate de navele de pescuit ale acestui stat, precum și privind măsurile adoptate de Thailanda pentru punerea în aplicare a obligațiilor asumate în cadrul luptei împotriva pescuitului INN și pentru îndeplinirea cerințelor și aspectelor care țin de punerea în aplicare a regimului Uniunii de certificare a capturilor.
- (12) Raportul final privind vizita a fost trimis Thailandei la 30 iunie 2011.
- (13) La 27 aprilie 2012, a avut loc o reuniune tehnică între Thailanda și serviciile Comisiei. Thailanda a furnizat informații actualizate referitoare la evoluțiile înregistrate începând cu luna aprilie 2011 cu privire la punerea în aplicare a Regulamentului INN. Thailanda a prezentat o lege revizuită privind pescuitul, acceptată de cabinet și gata pentru a fi adoptată de către Senat și Parlament, un program deja lansat privind un sistem de monitorizare a vaselor de pescuit („sistem VMS”), a cărui instalare ulterioară este planificată pentru 2013, precum și un proiect final al planului național de acțiune privind INN, pregătit pentru traducere.
- (14) Comisia a efectuat o vizită ulterioară în Thailanda, în perioada 9-12 octombrie 2012, pentru a monitoriza acțiunile întreprinse cu ocazia primei vizite.
- (15) Raportul final privind vizita a fost trimis Thailandei la 9 noiembrie 2012.
- (16) La 29 noiembrie 2012, Thailanda a prezentat informații suplimentare, iar la 23 ianuarie 2013 a formulat observații cu privire la raportul din noiembrie 2012 asupra vizitei.
- (17) La 15 februarie, Comisia a răspuns observațiilor din raportul transmis de Thailanda la 23 ianuarie 2013.
- (18) La 11 aprilie 2013, Thailanda a furnizat informații suplimentare sub forma unui plan de acțiune de îmbunătățire a sistemelor de trasabilitate pentru produsele pescărești importate.
- (19) Comisia a efectuat o vizită ulterioară în Thailanda, în perioada 8-9 octombrie 2014, pentru a monitoriza acțiunile întreprinse în misiunea din octombrie 2012.
- (20) Raportul final asupra vizitei a fost trimis Thailandei la 29 octombrie 2014. Pe durata vizitei, Comisia a constatat că nu au fost înregistrate progrese, sau că au fost înregistrate doar progrese ne semnificative în ceea ce privește remediarea deficiențelor grave detectate începând din 2011.
- (21) La 19 noiembrie 2014 a avut loc o reuniune între Thailanda și serviciile Comisiei în cadrul căreia Thailanda a formulat observații suplimentare. Ulterior reuniunii, Thailanda a furnizat o serie de comentarii scrise. La 28 ianuarie 2015, Thailanda a transmis o versiune neoficială a legii revizuite privind pescuitul, care a fost publicată la 9 ianuarie 2015 [referința legii privind pescuitul: B.E. 2558 (2015)].
- (22) Thailanda este membră a Comisiei Tonului din Oceanul Indian (IOTC). Thailanda a ratificat Convenția Națiunilor Unite din 1982 asupra dreptului mării (UNCLOS).
- (23) Pentru a evalua conformitatea Thailandei cu obligațiile internaționale care îi revin în calitate de stat de pavilion, stat al portului, stat costier sau stat de comercializare, obligații prevăzute în acordurile internaționale menționate la considerentul 22 și stabilite de organizația regională de gestionare a pescuitului (ORGP) relevantă indicată în considerentul respectiv, Comisia a cules și a analizat toate informațiile pe care le-a considerat necesare în scopul acestui exercițiu. Principalul text juridic existent cu privire la gestionarea activităților de pescuit thailandeze este Legea privind pescuitul din 1947. Textul revizuit publicat în ianuarie 2015 se preconizează că va intra în vigoare în anul 2015. Acest text este completat de o serie de regulamente și notificări ministeriale care acoperă aspectele tehnice ale gestionării activităților de pescuit. Cea mai mare parte a acestor texte sunt mai vechi de 10 ani și nu au fost actualizate. Autoritățile Thailandei au acceptat nevoia revizuirii legii pescuitului și depun eforturi de mai mulți ani pentru a dezvolta noul instrument.
- (24) Comisia a utilizat, de asemenea, informații obținute din datele disponibile, publicate de IOTC, precum și informații disponibile publicului.

3. POSIBILITATEA CA THAILANDA SĂ FIE IDENTIFICATĂ CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (25) În conformitate cu articolul 31 alineatul (3) din Regulamentul INN, Comisia a analizat sarcinile Thailandei în calitate de stat de pavilion, stat al portului, stat costier sau stat de comercializare. În scopul respectivei revizui, Comisia a ținut seama de criteriile enumerate la articolul 31 alineatele (4)-(7) din Regulamentul INN.

3.1. Recurența activităților navelor de pescuit INN și a fluxurilor comerciale INN [articolul 31 alineatul (4) din Regulamentul INN]

- (26) Pe baza informațiilor obținute cu ocazia vizitelor la fața locului și a informațiilor puse la dispoziția publicului, Comisia a stabilit că cel puțin 11 vase de pescuit au fost implicate în activități INN în perioada 2010-2014 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.
- (27) Pe baza elementelor de probă obținute, se consideră că nave aflate sub pavilion thailandez au comis încălcări grave ale măsurilor de conservare și gestionare aplicabile în zonele de pescuit în cauză, întrucât aceste nave: au pescuit fără a deține o licență, autorizație sau un permis valabil eliberat de statul de pavilion sau de statele costiere în cauză; au pescuit, fără a dispune la bord de echipamente pentru sistemul de monitorizare a navelor, în marea liberă și în statele costiere în care sistemul de monitorizare a navelor constituie o cerință pentru toate navele aflate sub pavilion străin; au prezentat informații eronate cu privire la zonele de pescuit pentru obținerea validării certificatelor de captură de către autoritățile thailandeze și pentru importul de produse în UE; și-au falsificat sau ascuns marcajele, identitatea sau înmatricularea; au obstrucționat activitatea funcționarilor statelor costiere în exercitarea sarcinilor acestora de inspectare a respectării măsurilor de conservare și gestionare aplicabile. În plus, o parte dintre nave nu și-au îndeplinit obligațiile de a înregistra și intrările, ieșirile și datele despre capturi și de a le raporta autorităților statelor costiere. Departamentul thailandez pentru pescuit (DOF) a investigat unul dintre cazuri, după cum se explică în prezenta decizie (onsiderentul 79), însă nu au fost furnizate Comisiei elemente de probă legate de alte acțiuni.
- (28) În octombrie 2014, 5 nave thailandeze au fost reținute pentru pescuit ilegal în zona economică exclusivă (ZEE) a statului Papua-Noua Guinee (PNG). Absența unui sistem VMS instalat la bordul celor mai multe dintre navele thailandeze (după cum se descrie la considerentul 37) combinată cu o slabă colaborare cu statele vecine (secțiunea 3.2 din prezenta decizie) sugerează faptul că riscul activității INN la nivelul flotei thailandeze este ridicat. Acest lucru este susținut de distribuția extensivă a navelor thailandeze implicate în activități INN în Oceanul Indian și în Oceanul Pacific de Vest în perioada 2011-2014 (astfel cum se menționează la considerentul 26). Locația și repartizarea acestor incidente corespund cu distribuția flotei thailandeze de pescuit în marea liberă înainte de 2012.
- (29) Din punct de vedere istoric, flota thailandeză a contribuit la 40 % din întreaga producție de produse pescărești capturate în mare. Acest procent a scăzut în mod semnificativ în ultimii ani ca urmare a pescuitului excesiv de stocuri demersale și pelagice în apele thailandeze ⁽⁵⁾. În 2007, s-a raportat că flota thailandeză a pescuit în Indonezia, Cambodgia, Malaysia, Bangladesh, Somalia, Madagascar și Myanmar/Birmania cu peste 460 de nave cunoscute. În prezent, flota de pescuit în marea liberă este redusă la 10 nave cu paragate deținând autorizații să pescuiască în zona IOTC și 52 de traulere deținând licențe să pescuiască în Papua-Noua Guinee. Scăderea stocurilor de pește din apele teritoriale thailandeze combinată cu reducerea zonei de pescuit prin pierderea drepturilor de acces în apele țărilor terțe sugerează faptul că un număr ridicat de nave de pescuit continuă să opereze ilegal în afara reglementărilor sau fără a raporta capturile efectuate atât în marea liberă, cât și în apele statelor costiere.
- (30) Flota a fost extinsă cu peste 15 000 de nave începând cu 2011, numărând în prezent aproximativ 40 000 de nave, dintre care 7 000 sunt clasificate ca nave comerciale (fiecare având un tonaj brut de peste 20 de tone). Din total, mai puțin de o cincime utilizează jurnale de bord, ceea ce sugerează că cea mai mare parte a capturilor rămân neraportate. În acest sens, Thailanda nu și-a îndeplinit responsabilitățile în calitate de stat costier de a asigura utilizarea optimă a resurselor piscicole din zona sa economică exclusivă în funcție de factorii științifici, de mediu și economici, astfel cum se prevede la articolele 61 și 62 din UNCLOS. Aceasta contravine, de asemenea, punctului 24 din Planul internațional de acțiune pentru descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat [IPOA INN ⁽⁶⁾] care prevede obligația de a prezenta periodic informații referitoare la capturi înregistrate în jurnalele de bord.
- (31) Considerentele 28-30 demonstrează că produsele pescărești și industria thailandeză se caracterizează prin reducerea stocurilor de pești, o zonă de pescuit redusă (închiderea zonelor ZEE și pierderea accesului la apele statelor costiere terțe) și printr-o creștere a capacității de pescuit (de la aproximativ 4 000 de nave comerciale în 2011 la 7 000 în 2014). Faptele descrise în aceste considerente sprijină concluzia preliminară conform căreia flota thailandeză operează ilegal în afara apelor teritoriale thailandeze, capturile fiind fie neraportate, fie declarate necorespunzător.

⁽²⁾ Informații (încălcări 2010) obținute din raportul de țară intitulat „Sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în procesul de conformare cu punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 privind pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN)”, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽³⁾ Informații (încălcări 2011) obținute din datele IOTC disponibile la adresa <http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/proceedings/2012/coc/IOTC-2012-CoC09-R%5BE%5D.pdf> și la paginile 5-6 din <http://iotc.org/sites/default/files/documents/proceedings/2012/coc/IOTC-2012-CoC09-08a%5BE%5D.pdf> din 27.11.2014.

⁽⁴⁾ Informații (încălcări 2014) obținute din PNG *Loop Online news* (știri online disponibile la adresa <http://www.pngloop.com/2014/10/27/record-12-fishing-vessels-investigation-ffas-operation-kurukuru/>) și de pe site-ul internet <http://www.emtv.com.pg/article.aspx?slug=Illegal-Fishing-Vessels-Apprehended&> din 20.11.2014.

⁽⁵⁾ Informații obținute din raportul de țară intitulat „Sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în procesul de conformare cu punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 privind pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN)”, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽⁶⁾ Planul internațional de acțiune pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, 2001.

- (32) În ceea ce privește informațiile furnizate în considerentele 26, 27, 28 și 31, Comisia consideră că Thailanda nu și-a îndeplinit responsabilitățile în calitate de stat de pavilion de a-și împiedica flota să se angajeze în activități de pescuit INN. În acest sens, se reamintește că, în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) litera (b) din UNCLOS, statul de pavilion trebuie să își asume jurisdicția, în conformitate cu dreptul intern, asupra navelor care arborează pavilionul său, inclusiv asupra acțiunilor căpitanilor, ale ofițerilor și ale echipajului de la bord. Se remarcă faptul că statul de pavilion are obligația de a lua măsurile necesare pentru resortisanții lor în vederea conservării resurselor biologice din marea liberă sau de a coopera cu alte state în ceea ce privește luarea măsurilor respective.
- (33) În conformitate cu articolul 31 alineatul (4) litera (b), Comisia a examinat, de asemenea, măsurile luate de Thailanda în ceea ce privește accesul produselor pescărești provenite din activitățile de pescuit INN pe piața sa.
- (34) Comisia a analizat documentația și alte informații legate de activitățile de monitorizare și de control ale Thailandei asupra produselor provenind din activitățile de pescuit maritim și asupra produselor importate. În urma acestei evaluări, Comisia consideră că Thailanda nu poate asigura faptul că produsele pescărești care intră în porturile și întreprinderile sale de prelucrare nu provin din pescuitul INN. Autoritățile thailandeze nu au putut demonstra că dispun de toate informațiile necesare pentru a atesta legalitatea importurilor și a produselor prelucrate destinate pieței UE. Principalele elemente care stau la baza evaluării Comisiei sunt rezumate în continuare.
- (35) Înregistrarea și acordarea de licențe navelor thailandeze se face de către Departamentul marin (MD) și, respectiv, de către Departamentul pentru pescuit (DOF), acesta din urmă fiind implicat în ambele activități începând din 2010. Numărul navelor înregistrate aproape s-a dublat în 2011, în urma unei exerciții în care autoritățile au încurajat înregistrarea navelor neînregistrate și care nu dețineau o licență.
- (36) Vizita din 2012 a arătat că cele două departamente implicate în înregistrare nu cooperează și că diferența în ceea ce privește numărul de nave înregistrate variază cu câteva mii. Lipsa cooperării între MD și DOF slăbește capacitatea Thailandei de a monitoriza dimensiunea și capacitatea flotei și permite operatorilor ilegali să opereze din Thailanda fără a fi detectați. Riscul ca navele thailandeze să opereze fără înregistrare sau licență și să își debarce capturile nedeclarate pentru prelucrare este în continuare ridicat.
- (37) În plus, lipsa unui VMS ca un instrument pentru monitorizarea locației activității de pescuit subminează procesul de validare a certificatelor de captură thailandeze, întrucât autoritățile nu pot efectua verificări și controale încrucișate, în mod sistematic și independent, privind zona de capturare și cea declarată de operatori. În acest sens, Thailanda nu îndeplinește cerințele necesare pentru a asigura activități cuprinzătoare și eficiente de monitorizare, control și supraveghere a pescuitului în conformitate cu articolul 94 din UNCLOS și cu punctul 24 din IPOA INN.
- (38) Navele țărilor terțe nu sunt autorizate să pescuiască în apele thailandeze. Thailanda prelucrează cantități mari de produse pescărești din țări terțe, și anume atât din țări terțe notificate, cât și din țări terțe care nu au fost notificate.
- (39) O parte din peștele din țări terțe provine de la nave care arborează pavilionul unor țări care au fost notificate de către Comisie ca fiind potențial identificate ca țări terțe necooperante în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008. Acestea includ: Coreea, Papua-Noua Guinee și Filipine.
- (40) Thailanda prelucrează și pește provenind din țări terțe care nu au fost notificate Comisiei în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul INN, incluzând Vanuatu, Statele Federate ale Microneziei și Insulele Marshall. Aceasta crește riscul de nu se putea garanta că produsele din pește destinate pieței UE nu au fost obținute din activități de pescuit INN (astfel cum se descrie la considerentele 48-51).
- (41) Autoritățile thailandeze au dezvoltat mai multe sisteme de trasabilitate pentru a monitoriza și a controla produsele pescărești din țări terțe care intră în porturile sale pentru prelucrare și exportul ulterior.
- (42) Potrivit informațiilor furnizate de autorități, 10 % din debarcările în porturile thailandeze sunt verificate. Cu toate acestea, autoritățile nu au un temei legal pe baza căruia să poată inspecta, sancționa sau refuza accesul navelor din țări terțe în porturile thailandeze. Se emite un permis de import pentru toate importurile la prezentarea unui set de documente (înregistrarea navelor, licența etc.) și a unui certificat de captură în cazul produselor destinate pieței UE. Vizitele din 2012 și 2014 au arătat faptul că certificatele de captură ajung deseori la câteva săptămâni sau chiar luni după importul în Thailanda. Legătura dintre permisele de import și numărul certificatelor de captură este complicat, dacă nu imposibil de stabilit, ceea ce face ca trasabilitatea să fie chiar mai dificil de realizat.

- (43) Articolele 11.2 și 11.3 din Codul de conduită al FAO prevăd, de asemenea, că desfășurarea comerțului internațional cu pește și produse pescărești nu ar trebui să compromită dezvoltarea durabilă a pescăriilor și ar trebui să se bazeze pe măsuri transparente, precum și pe legi, reglementări și proceduri administrative simple și cuprinzătoare. IPOA INN oferă de asemenea orientări cu privire la măsurile convenite la nivel internațional referitoare la piață (punctele 65-76) care sprijină reducerea sau eliminarea comerțului cu pește și produse din pește provenite din pescuitul INN. Sistemele de trasabilitate observate de Comisie (astfel cum se descrie în considerentele 44-48) demonstrează în mod clar faptul că Thailanda nu a luat măsurile necesare îmbunătățirii transparenței piețelor sale, care ar preveni riscul ca produse INN să fie comercializate prin Thailanda.
- (44) În 2012, Comisia a vizitat mai mulți operatori, brokeri și fabrici de prelucrare a tonului pentru a evalua transparența și trasabilitatea de pe piața thailandeză a peștelui. Au fost identificate mai multe deficiențe (astfel cum se descrie la considerentele 45-47).
- (45) Autoritățile thailandeze au pus în aplicare un sistem de trasabilitate dezvoltat pentru a asigura trasabilitatea tuturor produselor destinate pieței UE până la originea acestora, precum și luarea în considerare a tuturor produselor. Pe parcursul vizitei sale din octombrie 2012, Comisia a evaluat acest sistem de trasabilitate, atât la nivelul autorităților, cât și la nivelul societăților de prelucrare. Comisia a constatat că sistemele de trasabilitate dezvoltate de autoritățile publice thailandeze nu sunt integrate în sistemele de contabilitate ale societăților și că, prin urmare, nu asigură caracterul complet și fiabilitatea datelor, întrucât nu există nicio legătură între înregistrările din sistemele autorităților și înregistrările din sistemele de contabilitate și de producție ale societăților. Această situație subminează fiabilitatea lanțului de trasabilitate la nivelul societăților. În plus, bazele de date electronice care sprijină sistemele autorităților sunt incomplete, iar documente esențiale din lanțul de aprovizionare, precum documentul de însoțire a importului, nu înregistrează date esențiale (de exemplu, denumirea navelor de aprovizionare și cantitatea totală achiziționată efectiv de societatea de prelucrare). Aceasta evidențiază deficiențele sistemului de trasabilitate în ansamblu.
- (46) Sistemele naționale de documentare dezvoltate de autorități în scopul trasabilității sunt utilizate incorect de către operatori, care, după cum s-a constatat, înregistrează în mod eronat cantitățile intrate de pește. Aceasta expune sistemul la un potențial abuz, deoarece permite operatorilor să declare cantități intrate mai mari decât cele reale, pe baza unor certificate de captură eronate, și să disimuleze proveniența peștelui prin aceste supraestimări.
- (47) Societățile completează o fișă privind bilanțul stocului de materii prime în scopurile acestui sistem. Ele completează fișa referindu-se la cantitățile totale declarate în certificatul de captură, și nu la cele achiziționate efectiv. Fișa este completată de companii fără nicio legătură cu sistemele interne de contabilitate, acest lucru fiind realizat ulterior prelucrării în vederea obținerii declarației de prelucrare prevăzute la anexa IV din partea autorităților. Aceasta demonstrează faptul că sistemele de înregistrare a datelor observate au fost necorespunzătoare, întrucât nu au luat în considerare diferențele în materie de randament al producției și ratele de conversie. Mai mult decât atât, incapacitatea de a corela cantitățile de materii prime cu cantitățile produselor prelucrate cu ajutorul sistemelor interne de contabilitate expune sistemul și deschide calea către declarații false și disimularea provenienței produselor INN. Numărul relativ mic de audituri efectuate de Departamentul pentru pescuit și lipsa acțiunilor demonstrabile pentru a remedia aceste sisteme de trasabilitate deficiente arată că lipsește voința de a asigura transparența în cadrul lanțului de aprovizionare și că nu au fost adoptate măsuri împotriva operatorilor implicați direct sau indirect în activități de pescuit INN conform celor evidențiate la punctele 72-74 din IPOA INN.
- (48) Vizita din 2012 a arătat, de asemenea, faptul că o cantitate de 40 000 de tone de ton importat nu a fost controlată de autoritățile vamale. Colaborarea dintre Departamentul pentru pescuit și vamă necesară asigurării corectitudinii importurilor de materii prime este insuficientă.
- (49) Pentru pregătirea vizitei din 2014, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA) a analizat câteva sute de certificate de captură prezentate la frontierele UE pentru transporturi provenind din Thailanda. Aceste certificate de captură au fost validate de autoritățile thailandeze din domeniul pescuitului pe baza informațiilor furnizate de operatorii thailandezi. Impactul problemelor cu sistemele de înregistrare a datelor, astfel cum au fost evidențiate mai sus, poate fi observat în neregulile enumerate mai jos (astfel cum se descrie la considerentele 50 și 51).
- (50) Analiza produselor capturate la nivel național a indicat următoarele incoerențe: produse prelucrate finite cu greutateți egale în cazul unor cantități diferite ale aceleiași materii prime; emiterea a două certificate de captură pentru aceeași ieșire în larg; produse uscate a căror greutate a crescut în loc să scadă, așa cum s-ar fi preconizat după procesul de deshidratare; variația randamentului producției de la un exportator la altul, produsele finite constatându-se a reprezenta de două ori cantitatea materiilor prime; data exportului la 3-4 ani de la data capturii și a producției; neindicarea zonei de capturare; neindicarea măsurilor de conservare și gestionare internaționale, regionale și naționale.

- (51) Analiza certificatelor de captură din țări terțe prelucrate în Thailanda a indicat următoarele incoerențe: corelarea certificatelor de captură cu activități INN cunoscute; date incorecte sau incoerente în certificatele de captură, precum: număr OMI incorect, incoerențe între greutatea capturată, cele debarcate și cele prelucrate, nave care nu figurează în registrele aprobate de ORGP, nave de transport care nu se află pe lista navelor de transport stabilite de ORGP, date ale debarcării anterioare datelor transbordării, cantități și date modificate pe certificatele de captură. Această prelucrare a produselor obținute din capturi directe legate de activități INN, precum și din capturi pentru care există certificate de captură conținând erori clar identificabile demonstrează faptul că Thailanda nu a colaborat cu alte state și cu organizațiile regionale de gestionare a pescuitului în vederea adoptării de măsuri corespunzătoare în materie de piață pentru a preveni, a descuraja sau a elimina pescuitul INN, astfel cum se specifică la punctele 68 și 72 din NPOA INN.
- (52) Informațiile descrise în considerentele 50 și 51 demonstrează că produsele prelucrate prin intermediul Thailandeii subminează normele destinate asigurării durabilității post-capturare, așa cum sunt descrise la articolul 11 din Codul de conduită al FAO. Informațiile respective evidențiază, de asemenea, faptul că Thailanda nu a instituit norme care să asigure o cooperare adecvată cu țări terțe implicate în activități de pescuit și nu a pus în aplicare măsuri care să asigure transparența și trasabilitatea produselor pe piață, în conformitate cu punctele 67-69 și 71-72 din NPOA INN, pentru a permite trasabilitatea peștelui și a produselor din pește.
- (53) Având în vedere situația explicată în prezenta secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concrete colectate de Comisie, precum și a declarațiilor transmise de această țară, s-a putut stabili că, în conformitate cu articolul 31 alineatul (3) și cu articolul 31 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul INN, Thailanda nu și-a îndeplinit sarcinile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitatea sa de stat costier și de stat de comercializare de a preveni accesul pe piața sa al produselor pescărești provenite din activități de pescuit INN.

3.2. Nerespectarea obligațiilor legate de cooperare și de asigurarea respectării legii [articolul 31 alineatul (5) din Regulamentul INN]

- (54) În conformitate cu articolul 31 alineatul (5) litera (a), Comisia a analizat colaborarea sa cu Thailanda pentru a stabili dacă aceasta a cooperat în mod corespunzător răspunzând la întrebări, oferind feedback sau investigând aspectele legate de activitățile de pescuit INN și de activitățile conexe.
- (55) Colaborarea a fost evaluată pe baza progreselor realizate de Thailanda de la an la an.
- (56) În urma vizitei din 2011, Comisia a invitat Thailanda să coopereze cu privire la o serie de aspecte privind gestionarea pescuitului care necesitau atenție urgentă. Acestea sunt enumerate în continuare: – necesitatea actualizării cadrului juridic și administrativ pentru gestionarea pescuitului prin adoptarea unui proiect de lege în domeniul pescuitului și a unui plan național de acțiune privind INN revizuite în vederea asigurării transpunerii legislației internaționale și regionale în materie de gestionare a pescuitului în legislația națională; – Comisia a invitat Thailanda să dezvolte un sistem de sancțiuni coerent și disuasiv sprijinit de un registru de infracțiuni și sancțiuni; – Comisia a sugerat o îmbunătățire a cadrului de monitorizare, control și supraveghere pentru a asigura controlul flotei thailandeze și accesul navelor țărilor terțe în porturile thailandeze. Dezvoltarea sistemului de monitorizare a navelor, precum și a unui plan de inspecție; – îmbunătățirea eficacității și transparenței certificării capturilor și ale sistemului de trasabilitate pentru exporturile destinate pieței UE.
- (57) Vizita din 2012 în Thailanda a arătat un progres neînsemnat sau niciun progres în ceea ce privește domeniile de interes evidențiate de Comisie în 2011 (astfel cum se descrie în considerentul de mai sus). Proiectul de lege în domeniul pescuitului și NPOA INN se aflau încă în stadiul de proiectare cu termene vagi pentru adoptare. Nu au fost observate evoluții în ceea ce privește cadrul de monitorizare, control și supraveghere (MCS) și, cu excepția unei legături transversale suplimentare între documentele de import și certificatele de captură din țări terțe, nu au fost constatate realizări semnificative în ceea ce privește punerea în aplicare a sistemului de trasabilitate. Raportul Comisiei din noiembrie 2012 detaliază diversele aspecte menționate în prezentul considerent, acestea fiind identice cu cele constatate în urma recentei vizite din noiembrie 2014.
- (58) În raportul său din 9 noiembrie 2012, Comisia a reiterat necesitatea cooperării și a unor acțiuni corective. Thailanda a transmis observații privind raportul la 23 ianuarie 2013. Comisia a răspuns la aceste observații la 15 februarie 2013, subliniind faptul că acțiunile Thailandeii se referă la inițiative viitoare fără a indica obiective detaliate sau termene pentru finalizare. Nu au fost prevăzute acțiuni sau soluții concrete pentru problemele evidențiate în urma vizitelor din 2011 și 2012, iar întrebările referitoare la adoptarea proiectului de lege în domeniul pescuitului și îmbunătățirile sistemului de trasabilitate au rămas fără răspuns.
- (59) La 11 aprilie 2013, Thailanda a răspuns cu un plan de acțiune privind îmbunătățirea sistemului de trasabilitate pentru produsele pescărești importate. Acesta a fost completat cu o reuniune tehnică care a avut loc la 27 aprilie 2013 și în cadrul căreia Thailanda și-a asumat angajamente în ceea ce privește termenele de adoptare a noului cadru juridic (prevăzută pentru anul 2013), cu obiective detaliate pentru proiectele în domeniul pescuitului și de trasabilitate aflate în curs de desfășurare.

- (60) Următoarea comunicare a fost inițiată de Comisie la 30 iunie 2014 pentru a solicita o continuare a vizitei din 2012. Vizita ulterioară din octombrie 2014 a arătat că nu se înregistrase niciun progres din 2012. Adoptarea indispensabilă a proiectului de lege în domeniul pescuitului care ar permite implementarea și asigurarea punerii în aplicare a principalelor instrumente pentru gestionarea și trasabilitatea activităților de pescuit se afla încă în stadiul de proiectare, adoptarea fiind prevăzută pentru cândva în anul 2015. Acoperirea VMS a fost redusă la mai puține nave decât în 2012, iar analiza certificatelor de captură prelucrate în Thailanda a subliniat riscul ca produsele INN să ajungă pe piața UE. Din aceste motive, Comisia consideră că Thailanda nu a abordat toate aspectele identificate în 2012 și nu și-a exercitat jurisdicția asupra aspectelor administrative, tehnice și sociale ale flotei sale în conformitate cu articolul 94 din UNCLOS. În plus, Thailanda nu a pus în aplicare dispozițiile de la punctul 24 din IPOA INN în ceea ce privește monitorizarea, controlul și supravegherea flotei sale, în special în ceea ce privește cerințele referitoare la implementarea unui sistem VSM și la jurnalele de bord (astfel cum se descrie în considerentele 36-38 și 69-74).
- (61) În ansamblu, autoritățile thailandeze au fost cooperante și au răspuns în general rapid cererilor de informații sau solicitărilor de verificare adresate atât de statele membre, cât și de Comisie în conformitate cu articolul 17 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008. Cu toate acestea, acuratețea răspunsurilor lor a fost subminată de deficiențele sistemelor lor de trasabilitate, după cum s-a arătat în secțiunea 3.1 din prezenta decizie. Aceste deficiențe sunt exacerbate de lipsa de cooperare dintre autoritățile thailandeze și statele terțe de pavilion de la care acestea importă materii prime.
- (62) În conformitate cu articolele 63 și 64 din UNCLOS, statele costiere și de pavilion ar trebui să coopereze în ceea ce privește gestionarea speciilor de pești anadromi și a speciilor de pești mari migratori. Punctele 28-51 din IPOA INN evidențiază practic și domenii de activitate în care statele ar trebui să încerce să coopereze. Acestea includ dezvoltarea de politici comune, mecanisme pentru partajarea de date și colaborarea în ceea ce privește activitățile de monitorizare, control și supraveghere.
- (63) Thailanda este cel mai mare importator de ton din lume, importând între 800 000 și 850 000 de tone metrice de ton pe an (date din 2008) pentru a aproviziona peste 50 de fabrici de prelucrare, toate specializate în prelucrarea de ton. 90 % din aceste importuri provin din Oceanul Pacific de Vest și Central, iar restul din Oceanul Indian de Vest ⁽⁷⁾. Aceste cifre subliniază rolul important pe care îl joacă Thailanda în lanțul de aprovizionare cu produse pescărești prelucrate către Europa și, prin urmare, importanța cooperării cu țările terțe din care Thailanda își importă produsele pescărești prime.
- (64) Începând cu 2010, Thailanda a efectuat doar 26 de verificări din mii de importuri provenite din state terțe de pavilion și doar 14 dintre aceste verificări au primit răspunsuri din partea statelor terțe de pavilion. Având în vedere aspectele evidențiate în considerentele 51 și 52 în ceea ce privește problemele legate de certificatele de captură din țări terțe, Comisia consideră că Thailanda nu a cooperat cu alte state în vederea facilitării comunicării, în primul rând deoarece nu a publicat lista punctelor de contact oficiale pentru comunicarea dintre state și, în al doilea rând, deoarece nu a încheiat acorduri sau înțelegeri cu statele din care importă produse pescărești pentru prelucrare.
- (65) În 2011, Thailanda avea înțelegeri bilaterale în domeniul pescuitului cu Myanmar/Birmania, Yemen, Oman, Iran, Papua-Noua Guinee și Bangladesh. Dintre acestea, doar o singură înțelegere bilaterală este încă în vigoare în prezent, cea încheiată cu asociațiile individuale din domeniul pescuitului din Papua-Noua Guinee.
- (66) În octombrie 2014, 5 nave thailandeze au fost reținute pentru pescuit ilegal în zona economică exclusivă (ZEE) a statului Papua-Noua Guinee. Această problemă a fost ridicată de Comisie în cadrul reuniunii cu Thailanda din 19 noiembrie 2014, însă DOF a declarat că nu știa nimic despre eveniment. Aceasta subliniază cooperarea insuficientă a Thailandeii cu alte țări terțe, chiar și cu cele cu care a încheiat acorduri bilaterale.
- (67) În conformitate cu articolul 31 alineatul (5) litera (b), Comisia a analizat măsurile de executare existente care vizează prevenirea, descurajarea și eliminarea activităților de pescuit INN în Thailanda.
- (68) Normele care reglementează înregistrarea navelor și acordarea de licențe sunt neclare, iar cazurile de nerespectare a obligației de înregistrare prevăzute în legislația thailandeză nu au fost sancționate în mod corespunzător de către autoritățile thailandeze ⁽⁸⁾. Această situație este agravată de lipsa de cooperare dintre administrații în ceea ce privește compararea datelor referitoare la înregistrare și expune sistemul la fraudă (considerentele 35 și 36). Articolul 94 din UNCLOS și punctele 42 și 43 din NPOA INN specifică în mod clar obligațiile care le revin statelor de pavilion în privința registrelor navelor de pescuit. În acest sens, Comisia consideră că Thailanda nu s-a asigurat de înregistrarea navelor care arborează pavilionul său și de acordarea de licențe acestor nave și că nu a luat măsuri de executare eficace pentru remedierea situației.

⁽⁷⁾ Informații obținute din raportul de țară intitulat „Sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în procesul de conformare cu punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 privind pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN)”, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽⁸⁾ A se vedea nota de subsol 7.

- (69) În cadrul reuniunii din noiembrie 2014, Comisia a subliniat nivelul scăzut al sancțiunilor prevăzute în proiectul legii revizuite în domeniul pescuitului. Nivelul actual al amenzilor nu este suficient pentru a priva navele comerciale mari de beneficiile rezultate din potențiale activități ilegale. Sancțiunile, în forma lor actuală, nu sunt nici suficient de cuprinzătoare, nici suficient de severe pentru a-și îndeplini funcția de descurajare. Mai mult decât atât, DOF nu ține un registru al încălcărilor sau al sancțiunilor și, prin urmare, nu se pot corela cu ușurință încălcările pentru a detecta infracțiunile repetate. Acest lucru este agravat de lipsa de claritate și transparență a legilor și procedurilor, în special în ceea ce privește înregistrarea și acordarea de licențe navelor și trasabilitatea și fiabilitatea informațiilor referitoare la datele privind debarcările și capturile. Thailanda nu își respectă obligațiile de a impune măsuri de executare eficiente în conformitate cu articolul 94 din UNCLOS și nu a demonstrat că a instituit un regim adecvat de sancțiuni pentru a combate pescuitul INN, astfel cum este prevăzut la punctul 21 din IPOA INN.
- (70) Legislația thailandeză nu specifică cerințele privind sistemul de monitorizare a navelor (VMS), iar navele nu au obligația juridică de a utiliza un sistem VMS în apele teritoriale thailandeze.
- (71) În 2011, Departamentul pentru pescuit a prezentat lansarea unui proiect-pilot privind VMS care implică peste 300 de nave. Sistemul a fost exploatat de furnizori privați și frecvența de raportare nu a respectat standardele internaționale de raportare VMS, cum ar fi cele stabilite de ORGP. În plus, neregulile legate de frecvența de raportare și de raportarea VMS nu au fost monitorizate în mod corespunzător de DOF.
- (72) În 2012, proiectul-pilot privind VMS a acoperit 110 nave, iar aceste nave și-au desfășurat activitățile în apele statelor costiere sau în marea liberă, adică în zone în care VMS este impus prin lege. Proiectul urma să fie extins la întreaga flotă comercială până în 2014-2015. Cu toate acestea, până în octombrie 2014, acoperirea VMS fusese redusă la 50 de nave și nu fusese instituit încă niciun cadru juridic care să stabilească cerințele în materie de VMS pentru flota thailandeză.
- (73) Lipsa de acoperire VMS în ceea ce privește cea mai mare parte a flotei demonstrează incapacitatea de a monitoriza operațiunile de pescuit pe mare și subminează capacitatea DOF de a asigura în mod eficient respectarea normelor aplicabile diferitelor zone maritime vizate. Acest lucru, combinat cu lipsa de cooperare cu țările terțe, a condus la faptul că nave thailandeze neechipate cu VMS desfășoară activități de pescuit în apele statului Papua-Noua Guinee, deși conform legislației din PNG toate navele țărilor terțe care operează în aceste ape trebuie să aibă instalat la bord un sistem VMS. Thailanda a prezentat un proiect de program privind instalarea de transpondere VMS la bordul navelor flotei sale (toate navele cu un tonaj brut de peste 30 de tone). Faptul că Thailanda nu a pus în aplicare un sistem VMS eficient afectează conformitatea Thailandei cu dispozițiile articolului 94 din UNCLOS și cu recomandările de la punctul 24 din IPOA INN. Prin urmare, Comisia consideră că Thailanda nu asigură activități cuprinzătoare și eficiente de monitorizare, control și supraveghere a navelor de pescuit care arboresc pavilionul său.
- (74) Numărul relativ scăzut al verificărilor efectuate de autoritățile competente în ceea ce privește importurile din țări terțe în Thailanda (considerentul 64) demonstrează că Thailanda nu a colaborat în mod proactiv cu țările terțe pentru a asigura legalitatea produselor prelucrate. Acest lucru slăbește transparența lanțului de trasabilitate și capacitatea DOF de a detecta încălcările și de a lua măsurile de executare adecvate.
- (75) Comisia constată că, pe baza informațiilor rezultate din misiunile Comisiei din 2011 și 2012, nu se poate considera că autoritățile thailandeze nu dispun de resurse financiare, ci mai degrabă că nu dispun de mediul juridic și administrativ necesar pentru a asigura îndeplinirea eficientă și eficientă a sarcinilor care revin Thailandei în calitate de stat de pavilion, de stat costier și de stat de comercializare.
- (76) Thailanda este considerată o țară în curs de dezvoltare avansată⁽⁹⁾ care beneficiază de ajutoare acordate în baza unor parteneriate comune cu o varietate de organizații internaționale (de exemplu, FAO) și cu UE. Thailanda are un indice de dezvoltare umană ridicat și a fost clasată pe locul 89 din 187 de țări în 2014⁽¹⁰⁾ potrivit indicelui de dezvoltare umană al Organizației Națiunilor Unite. Luând în considerare aceste elemente și informațiile obținute în urma vizitelor din perioada 2011-2014, Comisia consideră că Thailandei nu îi lipsesc resursele financiare pentru a-și îndeplini sarcinile care îi revin în calitate de stat de pavilion, de stat costier, de stat al portului și de stat de comercializare, ci că îi lipsesc mai degrabă instrumentele juridice și administrative necesare pentru a asigura o îndeplinire eficientă și eficientă a sarcinilor sale.
- (77) Având în vedere situația explicată în prezenta secțiune și pe baza tuturor elementelor concrete colectate de Comisie, precum și a tuturor declarațiilor transmise de Regatul Thailandei, s-a putut stabili că, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (5) din Regulamentul INN, Thailanda nu și-a îndeplinit sarcinile care îi revin în temeiul dreptului internațional în ceea ce privește eforturile de cooperare și de asigurare a respectării legii.

⁽⁹⁾ Informații preluate de pe site-ul: <http://www.fao.org/fi/oldsite/FCP/en/THA/profile.htm>

⁽¹⁰⁾ Informații preluate de pe site-ul: http://hdr.undp.org/sites/all/themes/hdr_theme/country-notes/THA.pdf

3.3. Nerespectarea obligațiilor de punere în aplicare a normelor internaționale [articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul INN]

- (78) Thailanda a ratificat UNCLOS în 2011 și este parte contractantă la IOTC.
- (79) În conformitate cu articolul 31 alineatul (6) litera (b), Comisia a analizat toate informațiile referitoare la statutul Thailandei de parte contractantă la IOTC. Principalele probleme au fost reținerea unei nave de pescuit aflate sub pavilion thailandez care își desfășura activitatea fără autorizație sau licență în zona economică exclusivă a Republicii Mauritius ⁽¹¹⁾ în 2011 și posibilele infracțiuni ale navelor cu paragate de pescuit ton în cursul transbordărilor pe mare în 2013 ⁽¹²⁾. Thailanda a investigat și a oferit un răspuns satisfăcător ⁽¹³⁾ pentru cazul din 2013, însă nu a răspuns la cazul din 2011 și nu a fost furnizat niciun raport cu privire la o anchetă a problemei ⁽¹⁴⁾. Acest lucru nu este în deplină conformitate cu cerințele impuse în temeiul articolului 94 din UNCLOS, potrivit cărora statele de pavilion trebuie să investigheze aspectele referitoare la încălcări comise de navele lor, și nici cu obligația de a coopera cu alte state în ceea ce privește aspectele legate de conservarea și gestionarea resurselor biologice în temeiul articolului 118 din UNCLOS. Au fost raportate alte probleme minore legate de prezentarea cu întârziere a datelor furnizate de observatori și a datelor de captură, însă toate aceste aspecte au primit răspuns în termenele corespunzătoare ⁽¹⁵⁾.
- (80) Legea revizuită privind pescuitul din 2015 a fost elaborată pentru prima dată în 1999, completări minore fiind introduse în decembrie 2014. Aceste completări au prevăzut măsuri suplimentare legate de controlul pescuitului, acvacultură, igiena produselor alimentare și de un sistem de sancționare. Cu toate acestea, proiectul actual nu abordează într-o măsură suficientă complexitatea din prezent a activităților de pescuit și a comercializării produselor prin Thailanda. În primul rând, definițiile sunt insuficiente, întrucât printre ele nu se numără definiții ale activităților care sunt considerate activități INN sau care constituie o încălcare gravă. În al doilea rând, domeniul de aplicare este prea restrâns, în sensul că vizează în principal gestionarea activităților de pescuit în apele teritoriale și în trei zone din afara zonei economice exclusive thailandeze pentru care nu există în prezent nici înțelegeri, nici autorizații de pescuit. Pentru a fi eficace, domeniul de aplicare ar trebui să se aplice tuturor navelor care operează în apele Thailandei și navelor thailandeze care operează în afara zonei economice exclusive. În al treilea rând, redactarea proiectului a precedat ratificarea de către Thailanda a UNCLOS din 2011, iar textul propus nu transpune principiile-cheie internaționale în materie de conservare și gestionare, precum cele prevăzute la articolele 61-64 din UNCLOS. În plus, textul a fost redactat înainte de dezvoltarea unei serii de instrumente internaționale cheie de gestionare a pescuitului, precum IPOA INN în 2001 și, prin urmare, nu include principiile și definițiile acestui text care este acceptat pe scară largă, deși nu are caracter obligatoriu. În cele din urmă, nu este inclus un sistem de sancționare disuasiv, ceea ce subminează capacitatea Thailandei de a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 73 din UNCLOS privind asigurarea respectării legilor și a reglementărilor, precum și la punctul 21 din IPOA INN.
- (81) Articolul 62 alineatul (1) din UNCLOS prevede că statele costiere trebuie să adopte măsuri compatibile cu măsurile aplicabile în regiune și în marea liberă pentru a asigura durabilitatea pe termen lung a stocurilor speciilor de pești anadromi și de pești mari migratori și pentru a promova utilizarea optimă a resurselor piscicole. Cadrul juridic thailandez prevede doar măsuri limitate de conservare și gestionare în apele teritoriale.
- (82) Cu excepția Convenției UNCLOS din 1982, Thailanda nu a ratificat alte instrumente juridice internaționale legate de gestionarea pescuitului. Având în vedere importanța Thailandei în calitate de stat de comercializare, în special pentru tonul migrator și speciile înrudite cu tonul, aceste rezultate subminează eforturile Thailandei de îndeplinire a obligațiilor de cooperare care îi revin în temeiul UNCLOS (articolele 62, 63, 116 și 117).
- (83) Deficiențele legate de punerea în aplicare a unui sistem VMS contravin dispozițiilor de la punctul 24.3 din IPOA INN, potrivit cărora statele ar trebui să ia măsuri cuprinzătoare și eficace pentru monitorizarea, controlul și supravegherea activităților de pescuit de la începutul acestora, prin punctul de debarcare și până la destinația finală, inclusiv prin punerea în aplicare a unui sistem VMS, în conformitate cu standardele naționale, regionale sau internaționale relevante. Ratificarea și transpunerea măsurilor de conservare și gestionare prevăzute de instrumentele internaționale menționate mai sus ar preveni ca flota thailandeză să fie identificată ca fiind eventual implicată în activități de pescuit INN.
- (84) Codul de conduită pentru un pescuit responsabil al Organizației pentru Alimentație și Agricultură (FAO) (Codul de conduită al FAO), care, de asemenea, nu a fost adoptat de Thailanda, recomandă transparența legilor în domeniul pescuitului și a procesului de elaborare a acestora, precum și a proceselor aferente de elaborare a politicilor, de luare a deciziilor și de gestionare (articolele 6.13 și, respectiv, 7.1.9). El prevede principii și standarde

⁽¹¹⁾ Informații preluate de pe site-ul: <http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/proceedings/2012/coc/IOTC-2012-CoC09-R%5BE%5D.pdf>

⁽¹²⁾ Informații preluate de pe site-ul: <http://www.iotc.org/documents/report-eleventh-session-compliance-committee-0>

⁽¹³⁾ Informații preluate de pe site-ul: <http://www.iotc.org/documents/response-possible-infractions-thailand-under-rop>

⁽¹⁴⁾ Informații preluate de pe site-ul: <http://www.iotc.org/documents/report-eighth-session-iotc-working-party-ecosystems-and-bycatch>

⁽¹⁵⁾ A se vedea nota de subsol 12.

aplicabile conservării, gestionării și dezvoltării tuturor activităților de pescuit și acoperă, printre altele, capturarea, prelucrarea și comercializarea peștelui și a produselor pescărești, operațiunile de pescuit și cercetarea în domeniul pescuitului. Nerecunoașterea importanței acestor principii manifestată de DOF în cadrul reuniunii din noiembrie 2014 consolidează concluziile preliminare ale Comisiei cu privire la faptul că Thailanda nu asigură norme și proceduri clare, cuprinzătoare și transparente (astfel cum se descrie în considerentul 80). În plus, deficiențele în ceea ce privește trasabilitatea descrise în secțiunea 3.1 din prezenta decizie contravin principiului prevăzut la articolul 11.1.11 din Codul de conduită al FAO, care prevede obligația statelor de a se asigura că peștele și produsele pescărești sunt comercializate pe plan intern și internațional în conformitate cu practici solide de conservare și gestionare, prin îmbunătățirea identificării originii peștelui și a produselor pescărești. Având în vedere importanța Thailandei în calitate de stat care se numără printre cei mai mari prelucrători de pește, aplicarea acestor principii are o importanță vitală pentru asigurarea conservării durabile a resurselor biologice, atât în zonele costiere, cât și în marea liberă, în conformitate cu articolele 61, 117 și 119 din UNCLOS.

- (85) Performanța Thailandei în ceea ce privește punerea în aplicare a instrumentelor internaționale nu este în conformitate cu recomandările de la punctul 10 din IPOA INN, care recomandă statelor, ca o chestiune de prioritate, să ratifice, să accepte sau să adere la UNFSA. Comisia consideră că, pentru Thailanda, care are o flotă importantă de nave de pescuit implicate în operațiuni de pescuit de specii de pești mari migratori (în special ton în zona IOTC și, eventual, în zona WCPFC), această recomandare este de o deosebită importanță.
- (86) Având în vedere situația explicată în prezenta secțiune a deciziei și pe baza tuturor elementelor concrete colectate de Comisie, precum și a tuturor declarațiilor transmise de Thailanda, s-a putut stabili că, în conformitate cu articolul 31 alineatele (3) și (6) din Regulamentul INN, Thailanda nu și-a îndeplinit sarcinile care îi revin în temeiul dreptului internațional în ceea ce privește normele, reglementările și măsurile de conservare și de gestionare internaționale.

3.4. Constrângeri specifice țărilor în curs de dezvoltare

- (87) Se reamintește că, în conformitate cu indicele de dezvoltare umană al Organizației Națiunilor Unite (IDU al ONU), Thailanda este considerată o țară cu un grad înalt de dezvoltare umană (fiind clasată pe locul 89 din 187 de țări). De asemenea, se reamintește faptul că, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare⁽¹⁶⁾, Thailanda este inclusă în categoria „Țări și teritorii cu venituri medii superioare”⁽¹⁷⁾.
- (88) Trebuie remarcat faptul că notificarea Thailandei ca stat de pavilion a fost acceptată de către Comisie în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul INN începând cu 6 octombrie 2009. Thailanda a confirmat, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul INN, că dispune de mecanisme naționale instituite pentru punerea în aplicare, controlul și asigurarea respectării legilor, a reglementărilor și a măsurilor de conservare și gestionare care trebuie respectate de către navele sale de pescuit.
- (89) De asemenea, este relevant să se remarce faptul că Uniunea a finanțat deja o acțiune specifică de asistență tehnică în Thailanda în ceea ce privește lupta împotriva activităților de pescuit INN în 2011⁽¹⁸⁾.
- (90) Luând în considerare poziția menționată mai sus în clasamentul bazat pe indicele IDU al ONU și observațiile din cursul vizitelor efectuate în perioada 2011-2014, nicio dovadă nu sugerează faptul că neîndeplinirea de către Thailanda a sarcinilor care îi revin în temeiul dreptului internațional este rezultatul unui nivel scăzut de dezvoltare. Nu există dovezi concrete care să coreleze deficiențele activităților de monitorizare, control și supraveghere a pescuitului cu un grad insuficient de dezvoltare a capacității și a infrastructurii. Thailanda nu a susținut nicio dată că constrângerile legate de dezvoltare îi afectează capacitatea de a asigura un sistem eficient de monitorizare, control și supraveghere (MCS) și abia recent (în noiembrie 2014) a solicitat sprijin din partea UE pentru a îmbunătăți sistemele de trasabilitate și de certificare a capturilor. Comisia a răspuns pozitiv la această cerere generală.
- (91) Având în vedere situația explicată în prezenta secțiune și pe baza tuturor elementelor concrete colectate de Comisie, precum și a tuturor declarațiilor transmise de Thailanda, s-a putut stabili că, în conformitate cu articolul 31 alineatul (7) din Regulamentul INN, stadiul de dezvoltare și performanța generală a Thailandei în ceea ce privește gestionarea activităților de pescuit nu sunt afectate de nivelul său de dezvoltare.

⁽¹⁶⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

⁽¹⁷⁾ Lista CAD a beneficiarilor AOD:

<http://www.oecd.org/dac/stats/documentupload/DAC%20List%20of%20ODA%20Recipients%202014%20final.pdf>

⁽¹⁸⁾ A se vedea nota de subsol 7.

4. CONCLUZIE PRIVIND POSIBILITATEA IDENTIFICĂRII CA ȚARĂ TERȚĂ NECOOPERANTĂ

- (92) Având în vedere concluziile la care s-a ajuns cu privire la faptul că Thailanda nu și-a îndeplinit sarcinile care îi revin în temeiul dreptului internațional în calitate de stat de pavilion, de stat al portului, de stat costier sau de stat de comercializare și nu a luat măsuri pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN, în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul INN, această țară ar trebui să fie notificată cu privire la posibilitatea de a fi identificată de către Comisie ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului INN.
- (93) În conformitate cu articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul INN, Comisia ar trebui să notifice Thailanda cu privire la posibilitatea de a fi identificată ca țară terță necooperantă. De asemenea, Comisia ar trebui să întreprindă toate demersurile prevăzute la articolul 32 din Regulamentul INN în ceea ce privește Thailanda. În interesul unei bune administrări, ar trebui să se stabilească un termen în care această țară să poată răspunde în scris la notificare și să rectifice situația.
- (94) În afară de aceasta, ar trebui să se precizeze faptul că notificarea Thailandei cu privire la posibilitatea de a fi identificată ca țară pe care Comisia o consideră necooperantă în sensul prezentei decizii nu exclude și nici nu conduce automat la vreo acțiune ulterioară întreprinsă de Comisie sau de Consiliu în vederea identificării și stabilirii unei liste a țărilor necooperante,

DECIDE:

Articol unic

Thailandă este notificată cu privire la posibilitatea de a fi identificată de Comisie ca țară terță necooperantă în ceea ce privește combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat.

Adoptată la Bruxelles, 21 aprilie 2015.

Pentru Comisie

Karmenu VELLA

Membru al Comisiei

Aviz al Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante emis în cadrul reuniunii din 2 decembrie 2013 referitor la un proiect de decizie privind cazul AT.39685(1) Fentanyl

Raportor: Letonia

(2015/C 142/07)

1. Comitetul consultativ împărtășește opinia Comisiei Europene potrivit căreia „acordul de copromovare” și actul adițional („acordul”) încheiat de părți au avut ca obiect restrângerea concurenței în sensul articolului 101 din TFUE.
 2. Comitetul consultativ este de acord cu proiectul de decizie al Comisiei Europene în ceea ce privește concluzia potrivit căreia acordul dintre părți putea să aibă un efect apreciabil asupra schimburilor comerciale între statele membre.
 3. Comitetul consultativ împărtășește opinia Comisiei Europene potrivit căreia condițiile prevăzute la articolul 101 alineatul (3) din TFUE nu sunt îndeplinite.
 4. Comitetul consultativ este de acord cu proiectul de decizie al Comisiei Europene în ceea ce privește destinatarii proiectului de decizie, în special în ceea ce privește răspunderea societăților-mamă.
 5. Comitetul consultativ este de acord cu evaluarea efectuată de Comisie în ceea ce privește durata încălcării.
 6. Comitetul consultativ recomandă publicarea avizului său în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
-

Aviz al Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante emis în cadrul reuniunii din 6 decembrie 2013 referitor la un proiect de decizie privind cazul AT.39685(2) Fentanyl

Raportor: Letonia/Regatul Unit

(2015/C 142/08)

1. Comitetul consultativ împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia destinatarilor proiectului de decizie ar trebui să li se aplice amenzi.
 2. Comitetul consultativ împărtășește opinia Comisiei privind quantumul de bază al amenzii aplicabile întreprinderilor Johnson & Johnson/Janssen-Cilag B.V.
 3. Comitetul consultativ împărtășește opinia Comisiei privind majorarea amenzii aplicabile întreprinderilor Johnson & Johnson/Janssen-Cilag B.V. în vederea asigurării unui efect disuasiv suficient.
 4. Comitetul consultativ împărtășește opinia Comisiei privind quantumul final al amenzii aplicabile întreprinderilor Johnson & Johnson/Janssen-Cilag B.V.
 5. Comitetul consultativ este de acord cu abordarea Comisiei de a calcula quantumul amenzii aplicabile întreprinderilor Novartis AG/Sandoz B.V. pe baza valorii transferate.
 6. Comitetul consultativ împărtășește opinia Comisiei privind majorarea amenzii aplicabile întreprinderilor Novartis AG/Sandoz B.V. în vederea asigurării unui efect disuasiv suficient.
 7. Comitetul consultativ împărtășește opinia Comisiei privind quantumul final al amenzii aplicabile întreprinderilor Novartis AG/Sandoz B.V.
 8. Comitetul consultativ recomandă publicarea avizului său în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
-

Raportul final al consilierului-auditor ⁽¹⁾**Fentanyl****(AT.39685)**

(2015/C 142/09)

- (1) Prezentul caz se referă la un așa-numit acord de „copromovare” încheiat între compania farmaceutică neerlandeză bazată pe cercetare Janssen-Cilag B.V., o filială a Johnson & Johnson (denumită în continuare „J&J”), și companiile farmaceutice neerlandeze producătoare de medicamente generice Hexal B.V. și Sandoz B.V., ambele filiale ale Novartis AG la momentul presupusei încălcări (denumite în continuare „Novartis/Sandoz”). În temeiul acordului, compania concurentă generică urma să se abțină de la a intra pe piața din Țările de Jos pe segmentul analgezicului fentanyl.
- (2) La 30 ianuarie 2013, Comisia Europeană a adoptat o comunicare privind obiecțiunile („CO”). Părților li s-a permis accesul la dosar la 15 februarie 2013 și au transmis un răspuns la CO la 22 și, respectiv, la 30 aprilie 2013, după ce Direcția Generală Concurență a acordat o prelungire a termenului-limită inițial de o săptămână, respectiv de două săptămâni. Părțile nu au solicitat efectuarea unei audieri.
- (3) Având în vedere noile argumente și fapte care au reieșit din răspunsurile părților la CO, Comisia a emis o scrisoare de expunere a faptelor la 17 octombrie 2013, la care J&J a transmis un răspuns la 30 octombrie 2013, iar Novartis/Sandoz, la 6 noiembrie 2013, după ce Direcția Generală Concurență i-a acordat o prelungire scurtă a termenului-limită.
- (4) Concluzia proiectului de decizie este că acordul dintre J&J și Novartis/Sandoz constituie o încălcare a articolului 101 din TFUE.
- (5) În temeiul articolului 16 din Decizia 2011/695/UE, am examinat dacă proiectul de decizie se referă exclusiv la obiecțiunile cu privire la care părțile au avut posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere și am ajuns la o concluzie afirmativă.
- (6) Având în vedere cele de mai sus și dat fiind că părțile nu mi-au adresat nicio cerere sau reclamație, consider că în acest caz s-a respectat exercitarea efectivă a drepturilor procedurale ale tuturor părților implicate în procedură.

Bruxelles, 6 decembrie 2013.

Wouter WILS

⁽¹⁾ În temeiul articolelor 16 și 17 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei Europene din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (JO L 275, 20.10.2011, p. 29) („Decizia 2011/695/UE”).

Rezumatul Deciziei Comisiei
din 10 decembrie 2013
privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii
Europene

(Cazul AT.39685 – Fentanyl)

[notificată cu numărul C(2013) 8870]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

(2015/C 142/10)

1. INTRODUCERE

- (1) La data de 10 decembrie 2013, Comisia a adoptat o decizie privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În conformitate cu dispozițiile articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁾, Comisia publică, prin prezenta, numele părților și conținutul principal al deciziei, inclusiv eventualele sancțiuni impuse, luând în considerare interesul legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele de afaceri.
- (2) Decizia se referă la așa-numitul acord de „copromovare” (denumit în continuare „acordul”) încheiat între filialele neerlandeze ale companiilor farmaceutice Johnson & Johnson și Novartis AG. Acordul prevedea plăți lunare din partea Johnson & Johnson atât timp cât concurentul său (cel puțin) potențial Novartis se abținea de a intra pe piața din Țările de Jos cu versiunea generică a produsului fentanyl, un analgezic puternic aparținând Johnson & Johnson.

2. DESTINATARI

- (3) Decizia se adresează întreprinderii Johnson & Johnson, filialei sale neerlandeze Janssen-Cilag B.V. (denumită în continuare „Janssen-Cilag”), întreprinderii Novartis AG (denumită în continuare „Novartis”) și filialei sale neerlandeze Sandoz B.V. (denumită în continuare „Sandoz”).

3. PROCEDURA

- (4) Procedura a fost deschisă la 18 octombrie 2011.
- (5) La 30 ianuarie 2013, comunicarea privind obiecțiunile a fost adoptată și notificată părților.
- (6) Părțile au transmis răspunsurile lor la comunicarea privind obiecțiunile în aprilie 2013 și nu au solicitat nicio audiere.
- (7) Comitetul consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante a emis avize favorabile la 2 și la 6 decembrie 2013.
- (8) Comisia a adoptat decizia la 10 decembrie 2013.

4. ÎNCĂLCAREA ARTICOLULUI 101 DIN TFUE

- (9) Johnson & Johnson a dezvoltat fentanyl și l-a comercializat sub diferite forme, începând din anii 1960. În 2005, fentanyllul sub formă de platură transdermic produs de Johnson & Johnson nu mai era protejat în Țările de Jos, iar filiala neerlandeză a întreprinderii Novartis, Sandoz, era pe punctul de lansa versiunea generică a acestuia. De exemplu, produsese deja ambalajul necesar.
- (10) Cu toate acestea, în iulie 2005, în loc să înceapă într-adevăr să comercializeze versiunea generică, Sandoz a încheiat un așa-numit „acord de copromovare” cu Janssen-Cilag, filiala neerlandeză a Johnson & Johnson. Plățile lunare convenite efectuate de Janssen-Cilag către Sandoz depășeau profitul pe care Sandoz preconiza că îl va obține din vânzarea produsului său generic, atât timp cât nicio versiune generică a analgezicului în cauză nu intra pe piața din Țările de Jos. Potrivit documentelor interne, Sandoz urma să se abțină de la a intra pe piața neerlandeză în schimbul „unei părți din câștigurile încasate”. În loc să concureze, Johnson & Johnson și Novartis au convenit să coopereze astfel încât „să nu existe pe piață o versiune generică a platurii transdermic și să mențină astfel prețul ridicat actual”.
- (11) În consecință, Sandoz nu și-a lansat produsul în Țările de Jos atât timp cât acordul a fost în vigoare. Acordul a încetat în decembrie 2006, când o companie terță era pe punctul de a lansa o versiune generică a fentanyllului sub formă de platură.

⁽¹⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

- (12) Comisia a formulat următoarele concluzii. Pe baza analizei contextului economic și juridic, Sandoz era, la moment încheierii acordului cu Janssen-Cilag, un concurent apropiat și (cel puțin) potențial al Janssen-Cilag. Acordul includea un mecanism de neintrare pe piață, prin care Janssen-Cilag ar fi încetat să efectueze plățile lunare către Sandoz, dacă această din urmă întreprindere sau orice parte terță ar fi intrat pe piața neerlandeză. În consecință, Sandoz a rămas în afara pieței din Țările de Jos și nu și-a lansat propriul fentanyl sub formă de plasture transdermic pe întreaga durată a acordului (de la 11 iulie 2005 până la 15 decembrie 2006). Ca urmare a acordului, concurentul generic apropiat și (cel puțin) potențial al Janssen-Cilag a fost exclus de pe piață într-un moment când intrarea sa pe piață reprezenta o amenințare iminentă.
- (13) În plus, pentru perioada menționată, Janssen-Cilag a efectuat plăți lunare către Sandoz în valoare totală de aproximativ 5 milioane EUR. Suma plătită către Sandoz a depășit în mod semnificativ câștigurile pe care însăși această întreprindere estima, la momentul încheierii acordului, că le va înregistra dacă ar lansa propriul fentanyl sub formă de plasture transdermic pe piața din Țările de Jos. Aceste plăți lunare au fost acordate pentru servicii nedefinite de copromovare. În perioada vizată de acordul inițial de copromovare (de la 11 iulie 2005 la 11 iulie 2006), Sandoz a întreprins doar un număr limitat de activități de promovare, iar pentru perioada vizată de actul adițional (de la 11 iulie 2006 la 15 decembrie 2006), nu există dovezi că Sandoz a întreprins vreo activitate de promovare.
- (14) Elementele obiective susmenționate ale analizei au fost confirmate de intențiile părților. Ambele părți au conceput acordul de copromovare astfel încât să se asigure că produsul generic al Sandoz era îndepărtat de pe piață, iar Janssen-Cilag își putea maximiza profiturile în urma comercializării produsului de referință atât timp cât acordul era în vigoare. Janssen-Cilag a împărțit aceste profituri supraconcurențiale cu Sandoz.
- (15) Prin urmare, Comisia a concluzionat că acordul constituia o restrângere prin obiect a articolului 101 din TFUE.

5. DURATA ÎNCĂLCĂRII

- (16) Încălcarea a durat cel puțin de la data intrării în vigoare a acordului inițial de copromovare, la 11 iulie 2005, până la încetarea acordului (inclusiv a actului adițional), la 15 decembrie 2006.

6. AMENZI

- (17) Pentru încălcarea din acest caz au fost aplicate următoarele amenzi:

- Johnson & Johnson și Janssen-Cilag B.V., în solidar: 10 798 000 EUR;
 - Novartis AG și Sandoz B.V., în solidar: 5 493 000 EUR.
-

CURTEA DE CONTURI

Raportul special nr. 4/2015 „Care a fost contribuția asistenței tehnice în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale?”

(2015/C 142/11)

Curtea de Conturi Europeană vă informează că s-a publicat Raportul special nr. 4/2015 „Care a fost contribuția asistenței tehnice în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale?”

Raportul poate fi consultat sau descărcat de pe site-ul Curții de Conturi Europene: <http://eca.europa.eu>

Raportul poate fi obținut gratuit în versiune tipărită, printr-o cerere adresată Curții de Conturi:

Cour des comptes européenne
Publications (PUB)
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

E-mail: eca-info@eca.europa.eu

sau completând un bon de comandă electronic pe site-ul EU-Bookshop.

Raportul special nr. 5/2015 „Reprezintă instrumentele financiare o soluție de succes și de perspectivă pentru domeniul dezvoltării rurale?”

(2015/C 142/12)

Curtea de Conturi Europeană vă informează că s-a publicat Raportul special nr. 5/2015 „Reprezintă instrumentele financiare o soluție de succes și de perspectivă pentru domeniul dezvoltării rurale?”.

Raportul poate fi consultat sau descărcat de pe site-ul Curții de Conturi Europene: <http://eca.europa.eu>

Raportul poate fi obținut gratuit în versiune tipărită, printr-o cerere adresată Curții de Conturi:

Cour des comptes européenne
Publications (PUB)
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

e-mail: eca-info@eca.europa.eu

sau completând un bon de comandă electronic pe site-ul EU-Bookshop.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul M.7624 – KKR/Comcast/Pentech/Piton/Scottish Enterprise/Shamrock/FanDuel/JV)

Caz care poate face obiectul procedurii simplificate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2015/C 142/13)

1. La 22 aprilie 2015, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse, prin care întreprinderile KKR & Co. L. P. („KKR”, Statele Unite), Comcast Ventures LP și NBC Sports Venture, LLC, aparținând grupului Comcast („Comcast”, Statele Unite), Pentech Fund II L. P. („Pentech”, Regatul Unit), Piton Capital Venture Fund L. P. („Piton”, Regatul Unit), Scottish Enterprise (Regatul Unit) și Shamrock Capital Growth Fund III, L. P. („Shamrock”, Statele Unite) dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) și alineatul (4) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul în comun asupra întreprinderii FanDuel Limited („FanDuel”, Regatul Unit), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii KKR: gestionarea de active alternative la nivel mondial și furnizarea de soluții privind piața de capital;
- în cazul întreprinderii Comcast: servicii, la nivel mondial, în sectorul media și în sectorul tehnologiilor;
- în cazul întreprinderii Pentech: societate cu capital de risc;
- în cazul întreprinderii Piton: societate de investiții și cu capital de risc;
- în cazul întreprinderii Scottish Enterprise: agenția de dezvoltare economică din Scoția;
- în cazul întreprinderii Shamrock: societate de investiții;
- în cazul întreprinderii FanDuel: servicii online de jocuri de tip „fantasy sport” în America de Nord.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de analiză a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în comunicare.

4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisia Europeană în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei, cu numărul de referință M.7624 – KKR/Comcast/Pentech/Piton/Scottish Enterprise/Shamrock/FanDuel/JV, prin fax (+32 22964301), prin e-mail, la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, sau prin poștă, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

(²) JO C 366, 14.12.2013, p. 5.

ALTE ACTE

COMISIA EUROPEANĂ

Publicarea unei cereri în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare

(2015/C 142/14)

Prezenta publicare conferă dreptul de opoziție în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

DOCUMENT UNIC

„SAUCISSON DE LACAUNE”/„SAUCISSE DE LACAUNE”

Nr. UE: FR-PGI-0005-01201-27.3.2014

IGP (X) DOP ()

1. Denumire

„Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune”

2. Statul membru sau țara terță

Franța

3. Descrierea produsului agricol sau alimentar**3.1. Tip de produs**

Clasa 1.2. Produse din carne (fierte, sărate, afumate etc.)

3.2. Descrierea produsului căruia i se aplică denumirea de la punctul 1

„Saucisson de Lacaune” este un cârnăcior uscat, cu formă de cilindru mai mult sau mai puțin regulată, învelit într-un maț natural. Greutatea sa variază de la 200 g la peste 2 kg. „Saucisson de Lacaune” se poate prezenta ca atare, pus într-o plasă sau legat cu sfoară.

„Saucisse de Lacaune” este un cârnat uscat, cu formă de cilindru regulat, învelit într-un maț natural. El se poate prezenta sub mai multe forme:

— cârnat îndoit: îndoit în formă de U, cu o greutate variind între 200 g și 500 g;

— cârnat drept, necurbat, cu o greutate variind între 200 g și 500 g;

— cârnat „pe băț” – înfășurat pentru uscare în jurul unui băț, cârnatul se prezintă sub forma unei succesiuni de rotoacele al căror număr și greutate nu sunt definite.

„Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” au o textură care variază de la moale la tare și sunt bine legați. La feliere, prezintă bucăți de carne macră și de grăsime care corespund unei tocături grosiere (minimum 8 mm), fără nervi sau cartilajii. Bucățelele de grăsime sunt bine delimitate, ferme și de culoare albă. Carnea macră este de culoare roșie, până la roșu închis. Ca aspect, „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” prezintă puțină grăsime.

„Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” au un miros și un gust care sunt tipice pentru carnea uscată maturată, cu o notă piperată destul de marcată. Intensitatea aromei se menține la un nivel moderat, iar mirosul și gustul de grăsime sunt slabe.

(¹) JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

„Saucisson de Lacaune” și „Saucisse de Lacaune” sunt preparate cu cel puțin 80 % și, respectiv, 70 % carne macră. Proporția de carne maturată (macră) folosită este de cel puțin 30 %.

Condimentarea se face cu sare, piper și nucșoară. Este autorizat adaosul de salpetru, de fermenți lactici, de zaharuri și de mucegaiuri de suprafață.

„Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” sunt caracterizați de următoarele proprietăți fizico-chimice:

- umiditatea produsului fără lipide (UPFL): $\leq 52\%$ sau $\leq 56\%$ pentru cârnăciorii cu un diametru mai mare de 70 mm;
- conținutul de lipide (raportate la o UPFL de 77 %): $\leq 20\%$;
- raport colagen/proteine: $\leq 13\%$;
- conținutul total de zaharuri solubile (raportate la o UPFL de 77 %): $\leq 2\%$;
- pH: $\geq 5,2$ pentru produsele cu o greutate mai mică de 1 kg și $\geq 5,0$ pentru produsele cu greutatea de peste 1 kg.

„Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” sunt vânduți:

- întregi și etichetați, fără ambalaj sau ambalați în săculeți macroperforați, în săculeți în atmosferă protectoare sau ambalați în vid;
- în bucăți tăiate, ambalate în vid sau în atmosferă protectoare, cu excepția cazului în care sunt feliați la cerere.

3.3. Hrană pentru animale (doar în cazul produselor de origine animală) și materii prime (doar în cazul produselor prelucrate)

Alimentația pentru îngrășarea porcilor (pornind de la porci cu o greutate de peste 25 kg) și alimentația scroafelor conține cel puțin 60 % cereale, uruială și semințe de leguminoase.

Conținutul maxim de acid linoleic trebuie să fie de 1,9 % din substanța uscată.

Carnea maturată folosită la prepararea „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” provine de la carcace de scroafe sau de porci de carne de rasă grea, în cazul cărora greutatea carcacei depășește 120 kg. Celelalte tipuri de carne provin de la porci de carne cu o greutate a carcacei de cel puțin 80 kg.

Grăsimea provine din slămina dorsală, este de culoare albă și are o textură fermă. La prepararea „Saucisse de Lacaune” poate fi folosită și grăsime de la piept.

Tipurile de carne utilizate, exclusiv proaspete, și grăsimile proaspete utilizate sunt tocate cel târziu în cea de a șasea zi de la sacrificare. Dacă sunt utilizate în formă congelată, congelarea trebuie realizată cel târziu la 72 de ore de la sacrificare, iar durata de păstrare, la o temperatură de maximum $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$, nu depășește patru luni.

3.4. Etape specifice ale producției care trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată

În aria geografică delimitată se desfășoară etapele care merg de la selectarea bucăților, la prepararea „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” (tocare, umplere, etuvare) și până la sfârșitul perioadei de uscare.

3.5. Norme specifice privind felierea, răzuirea, ambalarea etc. a produsului la care se referă denumirea înregistrată

Nu se aplică.

3.6. Norme specifice privind etichetarea produsului la care se referă denumirea înregistrată

Eticheta produsului cuprinde obligatoriu:

- denumirea IGP „Saucisson de Lacaune” sau „Saucisse de Lacaune”;
- logoul „Lacaune”, format dintr-un element de identificare constând în majuscula „M” scrisă de mână și subliniată, evocând munții, sub care este înscrisă denumirea „LACAUNE” cu majuscule.

4. Delimitarea concisă a ariei geografice

Aria geografică este compusă din următoarele 11 localități din departamentul Tarn: Barre, Berlats, Escroux, Espérousses, Gijounet, Lacaune, Moulin Mage, Murat-sur-Vèbre, Nages, Senaux, Viane.

5. Legătura cu aria geografică

5.1. Specificitatea ariei geografice

Factori naturali

Aria geografică de producție a „Saucisson de Lacaune” și a „Saucisse de Lacaune” reprezintă un ansamblu omogen în cadrul lanțului muntos Lacaune. Ea formează un bazin orientat est-vest, care constituie bazinul hidrografic al râului Gijou. Această arie este delimitată la sud de linia de creastă principală de la Montgrand la Montalet, cu o înălțime de peste 1 200 m, iar la nord de o linie de creastă secundară, de la Roquecézière la vârful Merdélou, care oscilează în jurul altitudinii de 1 000 m, trecând prin defileul Sié. Aceste două bariere fizice formează un bazin topografic în cadrul căruia alternează și interacționează climatele oceanic și mediteraneean. În plus, ca urmare a altitudinii sale, aria geografică este de asemenea influențată de climatul montan.

Sub această triplă influență, climatul ariei se caracterizează prin:

- precipitații ridicate și o pluviometrie bine distribuită de-a lungul anului;
- un nivel relativ scăzut al temperaturii medii și variații mici de temperatură;
- o alternanță regulată a naturii vântului (direcție, umiditate), însoțită de o variabilitate mare, de-a lungul unei zile, a temperaturii și a umidității.

Factori umani

Producția de „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” își are originea în profesia de „mazelier”, larg răspândită în Lacaune în Evul mediu, care în provensală înseamnă „persoană care sacrifică bovine, ovine și porcine”. În jurul secolului al XV-lea, odată cu specializarea profesională, acest termen însemna „persoană care prelucrează carnea de porc”, adică mezelarul de astăzi.

Know-how-ul sărătorului este fundamental pentru prelucrarea acestui produs „viu” și cuprinde mai multe niveluri.

Sărătorul triază, prepară și toacă grăsimea și cărnurile în funcție de propria sa formulă, de echipamentele sale și de calitatea materiilor utilizate și în special în funcție de talentul său de tocător. El selecționează cărnurile maturate și încorporează un procent ridicat de carne macră în amestec.

Sărătorul este expert în utilizarea cuterului sau a mașinii de tocat, cu ajutorul cărora obține un amestec omogen, compus din bucățele de dimensiuni regulate, tocate cu o sită de cel puțin 8 mm sau prin orice tehnică de măcinare care rezultă într-o tocătură cu aspect echivalent.

El condimentează preparatul doar cu sare, piper și, eventual, nucșoară, fără alt aditiv decât salpetru.

Amestecul este folosit pentru a umple exclusiv mațe de origine naturală, trecând apoi printr-o etapă de etuvare și de uscare cu o durată totală de cel puțin 10 zile pentru cărnații uscați și de 18 zile pentru celelalte tipuri. Pentru a verifica buna derulare a fermentării în etuvă, sărătorul realizează un control tactil, manual, al cărnaților. Consistența trebuie să fie fermă la apăsarea cu mâna.

În fiecare etapă de fabricare, sărătorul optimizează durata etapelor sau condițiile de temperatură și de umiditate în funcție de comportamentul cărnăciilor și al cărnaților. În uscător, produsele sunt urmărite zilnic, pentru a controla aspectul și mirosul acestora, pentru a controla condițiile de maturare (temperatura și umiditatea aerului) și, astfel, pentru a preveni accidentele de uscare. Indiferent de tehnica utilizată, dacă uscătoarele sunt naturale sau ventilate, operatorul trebuie să se adapteze la variațiile de temperatură și de umiditate ale aerului exterior, captat zilnic.

5.2. Specificitatea produsului

„Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” se caracterizează prin carnea macră de culoare variind de la roșu la roșu închis, bucățele regulate și un aspect fără grăsime la feliere.

Aceste produse se disting din punct de vedere organoleptic printr-o intensitate aromatică moderată și echilibrată, care nu acoperă gustul natural al cărnii uscate maturate, precum și printr-o textură bine legată, variind de la moale la fermă atât la atingere, cât și la gustat.

În fine, „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” se disting prin faptul că sunt prezentați exclusiv în mațe de origine naturală.

5.3. *Legătura cauzală dintre aria geografică și calitatea sau caracteristicile produsului (pentru DOP) sau o calitate anume, reputația sau alte caracteristici ale produsului (pentru IGP)*

Legătura de cauzalitate în cazul „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” se bazează pe existența unui meșteșug ancestral, tradițional și împărtășit, care modelează calitatea produselor și le conferă o reputație solidă.

Aria geografică a „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune”, caracterizată prin condiții geografice și climatice favorabile în mod tradițional procesului de uscare, a cunoscut dezvoltarea unei largi rețele de unități de sărare a cărnii, care au acumulat cunoștințe de specialitate timp de generații întregi. Metodele ancestrale de producție implică și în ziua de azi utilizarea de carne maturată și a unei proporții de grăsime de minimum 80 % pentru fabricarea „Saucisson de Lacaune” și de minimum 70 % pentru fabricarea „Saucisse de Lacaune”, conferind produsului o culoare a părții de carne macră care variază de la roșu la roșu închis, caracteristică „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune”, precum și un aspect de carne macră la feliere.

Priceperea se reflectă, de asemenea, în selectarea bucăților de carne și în stăpânirea tehnicilor de tocare pentru obținerea unei tocături grosiere.

Umplerea în mațe de origine naturală conferă „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” o prezentare specifică.

Intensitatea aromatică a „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” rămâne moderată, datorită absenței condimentelor în afara piperului și a nucșoarei. Know-how-ul referitor la dozarea condimentelor, precum și la gestionarea zilnică a uscătoarelor permite „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” să atingă, la sfârșitul perioadei de maturare, o maturitate deplină, cu un gust natural de carne uscată maturată.

Stăpânirea etapelor de etuvare și de uscare favorizează obținerea unei texturi bine legate, variind de la moale la fermă, atât la atingere, cât și la gustare.

Reputația „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” este atestată încă de la începutul secolului al XX-lea, când domnul Cousin, în cartea intitulată „Voyages gastronomiques au pays de France”, laudă mezelurile de la Hôtel Central din Lacaune, afirmând: „(...) excelentă selecție de mezeluri de la țară, cu un jambon și un cârnat demne de avut în vedere (...)”.

„Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” sunt descriși în codul mezelurilor, al sărării și al conservelor de carne din 1980 și din 1986; de asemenea, aceste produse sunt prezente în inventarul patrimoniului culinar al Franței – „Midi-Pyrénées – produits du terroir et recettes traditionnelles” din 1996.

Un sondaj de imagine și de notorietate realizat în 2011 a arătat că, în regiunile Midi-Pirinei și Languedoc-Roussillon, 77 % dintre respondenți cunoșteau jambonul uscat, cârnăciorul uscat și cârnatul uscat produse în aria geografică Lacaune, confirmând puternica reputație a „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune”, percepute drept „produse locale” și „produse tradiționale”.

Mai mult, nu este neobișnuit ca în presă să apară articole ce fac referire la „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune”, cum ar fi, de exemplu, în publicația Midi Libre din 8 august 2009: „Un coș plin de arome”.

Sărătorii din aria geografică sunt, de asemenea, periodic recompensați la Concursul agricol general de la Paris. Începând din 2012, un număr de 13 „Saucisson de Lacaune”/„Saucisse de Lacaune” au primit premii: cinci au primit medalia de bronz, doi medalia de argint și șase medalia de aur.

Trimitere la publicarea caietului de sarcini

[articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul regulament]

<https://www.inao.gouv.fr/fichier/CDCSaucissonSaucisseLacauneV1.pdf>

Publicarea unei cereri de înregistrare în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare

(2015/C 142/15)

Prezenta publicare conferă dreptul de opoziție la cererea de înregistrare în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

DOCUMENT UNIC

„SILTER”

Nr. UE: IT-PDO-0005-01252 – 06.08.2014

DOP (X) IGP ()

1. Denumirea

„Silter”

2. Statul membru sau țara terță

Italia

3. Descrierea produsului agricol sau alimentar

3.1. Tipul de produs

Clasa 1.3. Brânzeturi

3.2. Descrierea produsului căruia i se aplică denumirea de la punctul 1

Brânza „Silter” are o formă cilindrică, un diametru de 35-40 cm și o margine exterioară dreaptă sau ușor convexă cu înălțimea de 8-10 cm. La sfârșitul perioadei de maturare, aceasta cântărește între 10 și 16 kg, are o crustă dură, de culoare galben pai către brun, în urma ungerii cu ulei și a maturării.

Pasta are o structură consistentă, fără a fi prea elastică, și prezintă găuri mici sau medii, bine repartizate. Conținutul de materie grasă al substanței uscate este cuprins între 27 % și 45 %, iar conținutul de apă nu depășește 40 %.

La degustare se remarcă un gust dulce, fără nuanțe amare, acest gust devenind pronunțat și/sau picant în cazul brânzei foarte maturate. Mirosul și aroma sunt persistente și caracteristice ariei de producție; acestea amintesc mai ales de fructele uscate, de untul și laptele provenite de la vacile care pasc pe pășuni, de nutrețurile verzi sau uscate, de făina de castane, de *silter* (adică de încăperile tipice unde are loc maturarea).

3.3. Hrană pentru animale (doar în cazul produselor de origine animală) și materii prime (doar în cazul produselor prelucrate)

Brânza Silter este produsă pe tot parcursul anului și numai cu lapte crud parțial degresat, exclusiv prin separarea naturală a smântânii. Cel puțin 80 % dintre vacile în lactație din fiecare fermă trebuie să facă parte din rasele tipice de munte (Brună, Sură alpină și Roșie bălțată). Vacile din rasa Brună trebuie să reprezinte cel puțin 60 % din vacile în lactație din fiecare fermă.

Hrana vacilor în lactație trebuie să fie compusă din iarbă și/sau fân; nu este permisă utilizarea nutrețului însilozat sau strâns în baloturi. Aria de producție a brânzei Silter este exclusiv montană și este influențată de factori naturali precum altitudinea, declivitatea și clima, care au un impact asupra producției sezoniere de nutreț. Acești factori influențează alimentația vacilor de lapte.

Proporția de nutreț (fân și/sau iarbă) provenind din aria de producție nu poate fi mai mică de 50 % din substanța uscată totală dată anual vacilor în lactație. Este permisă completarea cu concentrate în cantități care reprezintă mai puțin de 40 % din substanța uscată a rației.

Aceste procentaje sunt prescrise din motive de siguranță, întrucât producția de brânză „Silter” se realizează într-o zonă defavorizată de munte, în care producția de nutrețuri uscate (utilizarea de nutrețuri însilozate este interzisă) poate fi îngreunată, în special în anii mai ploioși, iar producția de concentrate nu este o soluție viabilă. În mod normal, partea din rație compusă din nutreț provenit din aria de origine depășește cu mult valorile indicate, mai ales în cazul în care vacile se află la păscut în majoritatea zilelor anului. Deși nu este obligatoriu, pășunatul este foarte răspândit pe pășunile din văi primăvara și toamna, respectiv pe pășunile alpine vara, pentru o perioadă variabilă care depinde de evoluția anotimpului. În special, când vacile se află pe pășunile alpine, nutrețul provine în întregime din aria de producție, iar ponderea concentratelor nu poate depăși 30 % din substanța uscată consumată în medie. Respectarea acestor condiții privind hrana permite păstrarea caracteristicilor organoleptice și aromatice

(¹) JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

ale brânzei „Silter” produse de-a lungul întregului an. Caracteristicile specifice ale produsului „Silter” sunt determinate inclusiv de biodiversitatea microbiană corespunzătoare mediului de producție și de prelucrare a laptelui crud. Anumite proiecte de cercetare (VALTEMAS 2012, FOOD FOR LIFE 2006) au permis identificarea microorganismelor care intervin în procesul de obținere a brânzei și studierea activităților enzimatică esențiale pentru dezvoltarea caracteristicilor tipice ale brânzei Silter. În scopul de a contracara eventuala influență a unor surse din afara ariei de producție, producătorii de brânză dispun de fermenți selecționați din microflora endemică pentru a fi utilizați drept cultură de inițiere a fermentației. Dezvoltarea acestor bacterii lactice duce la formarea unor compuși aromatici și a găurilor mici tipice ale brânzei „Silter”. În plus, aceste bacterii inhibă dezvoltarea altor bacterii care pot modifica aroma și gusturile brânzei „Silter”.

Hrana compusă în special din iarbă și/sau fân provenind din aria geografică, absența nutrienților însilozate, prezența microflorei endemice în laptele crud și utilizarea tehnologiei garantează caracteristicile specifice ale brânzei „Silter” și legătura acesteia cu mediul.

3.4. Etape specifice ale producției care trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată

Etapele de producție care trebuie să aibă loc în aria de producție sunt creșterea vacilor, fabricarea și maturarea brânzei.

3.5. Norme specifice privind felierea, răzuirea, ambalarea etc. a produsului la care se referă denumirea înregistrată

Brânza „Silter” este comercializată sub formă de roată întreagă sau porționată. Bucățile de brânză preambalate trebuie să includă o parte din marginea exterioară și/sau din fețe pentru a indica originea brânzei.

3.6. Norme specifice privind etichetarea produsului la care se referă denumirea înregistrată

Pe roata întreagă trebuie să fie menționate codul de identificare al unității în care are loc prelucrarea, data producției, marca de origine, marca aplicată la cald și, dacă sunt îndeplinite condițiile, pășunea alpină.

Marca de origine de pe marginea exterioară este compusă dintr-o succesiune de imagini rupestre antropomorfe gravate din Val Camonica, cu înălțimea de 80 mm, și din două flori de colț.

După 100 de zile de la data producției, pe cel puțin una dintre fețele roții de brânză se imprimă la cald marcatul constituit din inscripția „SILTER” în formă de arc, la baza căreia sunt imprimate două flori de colț și, în mijloc, mențiunea „D.O.P.”; între cele două flori de colț este gravată o imagine rupestră din Val Camonica reprezentând o scenă de arat.

Pe produsul preambalat trebuie să fie aplicată o etichetă purtând logoul de identificare și inscripția Silter D.O.P., precum și referințele prevăzute de lege. Logoul trebuie să fie de culoare galben ocru și să respecte proporțiile și formele.

4. Delimitarea concisă a ariei geografice

Teritoriul în cauză include ansamblul teritoriilor aparținând comunității montane Valle Camonica și o parte din teritoriile aparținând comunității montane Sebino Bresciano, situate în provincia Brescia, adică 47 de localități în total.

Aria geografică se întinde de la lacul Iseo (bazin hidrografic cu suprafața de 65,3 km²) la trecătorile alpine Gavia și Tonale.

5. Legătura cu aria geografică

Aria de producție a brânzei „Silter” cuprinde un teritoriu de munte situat în zonele prealpină și alpină ale provinciei Brescia. Prezența lacului Iseo la sud și a masivului muntos Adamello la nord influențează și caracterizează mediul.

Diversitatea compoziției chimice a solului și variațiile climatice și de temperatură favorizează dezvoltarea unei vegetații abundente, compuse din specii caracteristice începând cu cele din zona submontană și până la cele de pe pășunile de altitudine din zona subalpină. În special, în zona montană se remarcă prezența a numeroase habitate de pajiști și pășuni cu numeroase varietăți de specii interesante din punct de vedere furajer, cum sunt *Anthoxanthum* spp. și *Achillea* spp. Fânul recoltat de pe pășunile din văi și de la altitudini medii este utilizat ca nutreț pentru vacile în lactație în lunile mai reci, în timp ce vara, vacile pasc pe cele 120 de pajiști alpine din zona montană superioară.

Brânza „Silter” este produsă în numeroase ferme, inclusiv în cele mici, care se ocupă cu prelucrarea și, implicit, conservarea laptelui propriilor vaci, folosind metode foarte vechi, transmise din tată în fiu de producătorii de brânză/crescătorii de vite. Maturarea de lungă durată a brânzei „Silter” permitea populației rurale să conserve produsul mai mult timp, asigurând astfel accesul la o sursă de hrană pe tot parcursul anului.

În mod tradițional, procesul de prelucrare a laptelui degresat începe deja atunci când acesta este lăsat într-un cazan pentru cel puțin două ore, coagulul fiind complet acoperit de zer.

Această ultimă etapă îi conferă pastei o friabilitate specială și o elasticitate limitată, caracteristici tipice ale brânzei „Silter”.

Perioada de maturare a brânzei „Silter” este destul de lungă, de cel puțin 100 de zile de la data fabricării.

Aceasta permite perpetuarea tradiției de conservare a brânzei, care a fost întotdeauna principala sursă de hrană a locuitorilor văii.

Chiar și în prezent, maturarea are loc, în majoritatea cazurilor, în încăperi tipice denumite „silter” (de unde și denumirea brânzei), la temperatura naturală, situată între 7 și 20 °C, și la o umiditate de 70-90 %. În timpul maturării, se efectuează operațiuni asupra roșilor de brânză, printre care ungerea cu ulei, răzuirea crustei și întoarcerea periodică de pe o parte pe alta. Aceste etape, executate în mod tradițional și efectuate cu mâini de expert, completează fabricarea brânzei „Silter”.

Înrucât această tehnică de producție este strict legată de cunoștințele fabricantului de brânză, care alege durata procesului de producție a brânzei în funcție de evoluția climei, de compoziția florei și de etapele fenologice ale nutrețului, ea nu poate fi reprodusă pe scară industrială și rămâne un patrimoniu al producătorilor de brânză din văi și de la stănele alpine.

Caracteristicile organoleptice și senzoriale ale brânzei „Silter” sunt influențate de factori teritoriali și de mediu.

Crusta este dură, de culoare galben pai către brun. Caracteristicile sale sunt datorate duratei lungi de maturare și ansamblului operațiilor de curățare, inclusiv ungerii manuale cu ulei.

Pasta este dură, friabilă și are o elasticitate redusă. Găurile din brânză sunt mici sau medii, fiind produse de microflora lactică endemică; acestea sunt uniform distribuite și au o culoare care variază de la alb în timpul iernii la galben intens în timpul primăverii și verii.

Gustul predominant este dulce, cel amar fiind absent sau aproape insesizabil, acest gust devenind pronunțat și/sau picant în cazul brânzei foarte maturate.

Speciile vegetale endemice care intră în compoziția nutrețului și care conțin compuși aromatici, printre care cumarina, îi conferă laptelui, și implicit brânzei „Silter”, arome specifice.

Intensitatea variabilă a culorii galbene a pastei depinde doar de hrana vacilor, care constă în esențe furajere tipice ale ariei geografice, și de proporția de carotenoide, care variază în funcție de diversele etape fenologice.

Într-adevăr, carotenoidele pot provoca variații ale intensității culorii, având în vedere că atât leguminoasele, cât și compozitele de pe pajiști înfloresc la începutul verii și conferă brânzei o culoare mai intensă. Pe timpul iernii, din contră, ca urmare a utilizării preponderente a nutrețului uscat, culoarea brânzei este mai deschisă și tinde către alb.

Durata și temperatura diferitelor etape de prelucrare, de la separarea naturală a smântânii până la fierberea coagulului și lăsarea acestuia în zer, sunt cunoscute și transmise din tată în fiu. Pe baza experienței lor, producătorii de brânză pot modifica acești parametri în funcție de factorii sezonieri și climatici, care variază între clima mai blândă din jurul lacului Iseo și clima aspră din văile de lângă ghețarul Adamello. Tehnica de producție, transmisă din tată în fiu, se caracterizează prin utilizarea laptelui crud care își păstrează caracteristicile datorită producției sale în aria respectivă, precum și datorită abundenței florei lactice endemice. Crescătorii de vite și producătorii locali de brânză posedă în mod tradițional aceste cunoștințe, ceea ce le permite să obțină brânza tipică „Silter”, cu un gust dulce și o textură friabilă a pastei.

Conținutul redus de materie grasă, care poate fi mai mic de 30 % din substanța uscată, se explică prin utilizarea exclusivă a laptelui parțial degresat. În timpul separării naturale a smântânii, care are loc de-a lungul a cel puțin 8 ore într-un mediu răcoros și ventilat, se multiplică fermenții lactici tipici din aria de producție care îi conferă brânzei „Silter” gustul și aroma caracteristice. În plus, multiplicarea florei endemice heterofermentative duce la apariția găurilor mici sau medii din pastă.

Fierberea coagulului și durata procesului de prelucrare, de cel puțin două ore, precum și lăsarea brânzei în zer în interiorul cazanului sunt indispensabile pentru dezvoltarea florei lactice endemice care determină aroma și textura friabilă și puțin elastică a brânzei „Silter”.

Presarea brânzei favorizează drenajul și formarea inițială a crustei. Perioada lungă de maturare pe scânduri, la temperatura naturală din încăperile denumite „silter”, precum și operațiunile de ungere cu ulei și de curățare a roșilor de brânză au un impact asupra durității și culorii crustei, care variază de la galben la brun.

În timpul maturării, enzimele eliberate de flora lactică endemică contribuie la producerea compușilor care îi conferă brânzei gusturile de fructe uscate, de unt și de *silter*, în sensul de încăperi pentru maturare. Prezența și diversitatea acestei microflore lactice, esențiale pentru producerea brânzei „Silter”, au fost demonstrate de diverse studii și cercetări efectuate în mai multe unități de producție a brânzei din zonă.

Trimitere la publicarea caietului de sarcini

[articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul regulament]

Textul consolidat al caietului de sarcini este disponibil la adresa:

<http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

sau

accesând direct pagina principală a site-ului Ministerului Politicilor Agricole, Alimentare și Forestiere (www.politicheagricole.it), făcând clic pe „Prodotti DOP IGP” (în partea superioară dreaptă a ecranului), apoi pe „Prodotti DOP IGP STG” (pe laterala stângă a ecranului) și apoi pe „Disciplinari di Produzione all’esame dell’UE”.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO